

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 25.7.2011
KOM(2011) 445 endelig

2011/0204 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om indførelse af en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender med henblik på
at lette grænseoverskridende gældsinddrivelse på det civil- og handelsretlige område**

{SEK(2011) 937 endelig}

{SEK(2011) 938 endelig}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

1.1 Den generelle kontekst

I Stockholmprogrammet fra 2009, der tager sigte på at udvikle et europæisk område med retfærdighed, frihed og sikkerhed for borgerne¹, understreges det, at det europæiske retsomsråde skal understøtte den økonomiske aktivitet på det indre marked, og Kommissionen opfordres til at fremlægge egnede forslag, bl.a. om, hvordan man kan fremme en mere effektiv fuldbyrdelse af domme i EU i relation til bankkonti og skyldneres aktiver. Dette politiske mandat blev bekræftet med Kommissionens handlingsplan til gennemførelse af Stockholmprogrammet², ifølge hvilken der for at fremme en mere effektiv fuldbyrdelse af domme i Den Europæiske Union skal vedtages en forordning om udlæg i bankindeståender.

Allerede i en meddelelse fra 1998 om "En mere effektiv opnåelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i Den Europæiske Union"³ pegede Kommissionen på problemerne med grænseoverskridende gældsinddrivelse og fremhævede behovet for en mere effektiv fuldbyrdelse af domme og indførelse af foranstaltninger til sikring af debtors aktiver på EU-plan. Denne tilgang fik tilslutning fra Rådet i dettes program for gensidig anerkendelse fra 2000⁴. Selv om man siden da er nået et godt stykke videre på vejen mod et ægte europæisk civilretligt område, har EU-lovgiverne endnu ikke taget fat på disse spørgsmål. Den EU-lovgivning, der findes på det civilretlige område, f.eks. Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ("Bruxelles I-forordningen")⁵ sikrer alene, at en dom afsagt i en medlemsstat, anerkendes og *er eksigibel* i en anden medlemsstat, men den indeholder ingen bestemmelser om, hvordan en dom rent faktisk fuldbyrdes. Retsplejereglerne for fuldbyrdelse af domme og andre eksigible afgørelser har hidtil udelukkende beroet på national lovgivning. Det vil den foreslåede revision af Bruxelles I-forordningen ikke ændre noget ved⁶.

Behovet for at forbedre mulighederne for grænseoverskridende inddrivelse af gæld blev på det seneste understreget af Europa-Parlamentet, som i maj 2011 vedtog en initiativbetænkning, hvori det opfordrede Kommissionen til at fremsætte forslag om foreløbige foranstaltninger til indefrysning af og offentliggørelse af skyldneres aktiver i grænseoverskridende sager⁷.

1.2 Forslagets begrundelse og formål

I dag er det meget vanskeligt for en kreditor at inddrive sin fordring i en anden medlemsstat. Det er i særdeleshed mere besværligt, langsommeligt og bekosteligt for kreditorer at få truffet foreløbige forholdsregler til sikring af en udenlandsk debtors aktiver. Det er et problem, fordi

¹ Vedtaget på Det Europæiske Råds møde den 10.-11. december 2009.

² KOM(2010) 171 af 20.4.2010.

³ EFT C 33 af 31.1.1998, s. 3.

⁴ EFT C 12 af 15.1.2001, s. 1.

⁵ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

⁶ Forslag til forordning om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (omarbejdelse) - KOM(2010) 748 af 14.12.2010.

⁷ EP-plenarsamling 10. maj 2011. JURI-dokument 2009/2169(INI) af 16.2.2011, ordfører Arlene McCarthy (*S-D/UK*).

en hurtig og let adgang til sådanne foreløbige forholdsregler ofte har afgørende betydning for at sikre, at debitor ikke har taget pengene ud af sin konto eller formøbet sine aktiver på det tidspunkt, hvor kreditor har opnået og fået fuldbyrdet en dom i hovedsagen. Det er særlig vigtigt, når der er tale om indeståender på en bankkonto. I dag kan debitorer let slippe uden om fuldbyrdelsesforanstaltninger ved hurtigt at flytte deres penge fra en bankkonto i en medlemsstat til en anden. En kreditor har derimod ringe muligheder for at få spærret en debtors bankkonti i udlandet for at sikre sin fordring. Det har gjort, at mange kreditorer enten er ude af stand til at få inddrevet deres fordringer i udlandet eller ikke finder det umagen værd at forsøge på det og derfor afskriver dem som tab.

Der kan især peges på følgende fire store problemer ved den aktuelle situation:

- Der er store forskelle mellem de forskellige medlemsstater med hensyn til, hvilke betingelser der i henhold til national lovgivning gælder for udstedelse af kendelser til sikring af bankindeståender. Det gør det vanskeligere for kreditorer at opnå en sådan kendelse (eller opnå den uden forudgående høring af debitor) i nogle medlemsstater end i andre og tilskynder til forumshopping. Med den nugældende EU-ret er der desuden det problem, at ifølge EU-Domstolens retspraksis⁸ kan foreløbige forholdsregler truffet uden forudgående høring af debitor ikke anerkendes og fuldbyrdes i en anden medlemsstat efter Bruxelles I-forordningen. Det problem indgår dog allerede i Kommissionens forslag til revision af Bruxelles I-forordningen.
- Et andet problem beror på, at det i mange medlemsstater er vanskeligt, om ikke umuligt, for en kreditor at få oplyst, hvor debitor har sin bankkonto, uden at skulle ty til private efterforskningsfirmaer. Denne mangel på gennemsigtighed afskærer ofte en kreditor fra at få iværksat denne form for foreløbige forholdsregler.
- For det tredje er det generelt forbundet med større omkostninger at opnå og få fuldbyrdet en kontosikringskendelse i en grænseoverskridende situation end i en indenlandsk situation, hvilket afholder mange kreditorer fra at søge deres fordringer inddrevet i udlandet med retssystemets hjælp.
- Og endelig er forskellene mellem de nationale fuldbyrdelsessystemer og deres langsommelighed et alvorligt problem for kreditorer, der søger at få fuldbyrdet en retsafgørelse. Det går ud over effektiviteten i foreløbige forholdsregler som kontosikringskendelser, der per definition må gennemføres hurtigt.

En udførlig analyse af problemerne i det nuværende system samt virkningerne af de forskellige mulige løsningsmodeller findes i den konsekvensanalyse, der ledsager dette forslag.

Det overordnede formål med dette forslag er at fremme udviklingen på EU's indre marked som skitseret i Europa 2020-strategien for vækst⁹ og skabelsen af et ægte europæisk civilretligt område i relation til fuldbyrdelse af retsafgørelser. Forslaget tager generelt sigte på at gøre det lettere for borgerne og virksomhederne, især de små og mellemstore virksomheder, at inddrive grænseoverskridende fordringer og gøre fuldbyrdelsen af handels- og civilretlige

⁸ Dom af 21. maj 1980 i sag 125/79, *Denilauler*.

⁹ På Det Europæiske Råds møde den 26. marts 2010 opstillede EU's stats- og regeringschefer en plan for "Europa 2020"-strategien, der tager sigte på at fremme EU's konkurrenceevne og skabe mere vækst og flere arbejdspladser, se http://ec.europa.eu/europe2020/index_en.htm

domme i grænseoverskridende tvister mere effektiv, hvilket vil hjælpe med til at mindske risiciene i forbindelse med grænseoverskridende handel, øge de handlendes tillid, forbedre debitorernes betalingsadfærd i grænseoverskridende situationer og tilskynde til øgede grænseoverskridende aktiviteter.

Mere specifikt tager forslaget sigte på

- at give kreditorer mulighed for at opnå kontosikringskendelser på samme betingelser, uanset i hvilket land den kompetente domstol ligger
- at sætte kreditorer i stand til at få oplysninger om debtors bankkonti
- at mindske omkostningerne og afkorte den tid, det tager, når kreditorer søger at opnå og få fuldbyrdet en kontosikringskendelse i grænseoverskridende situationer.

2. HØRINGSRESULTATER OG KONSEKVENSANALYSE

Forud for fremlæggelsen af dette forslag har Kommissionen foretaget omfattende høring af interessenter på området, medlemsstaterne, andre institutioner og eksperter for at få belyst de problemer, den nuværende situation rejser, og indkredset de mulige løsninger på disse problemer. Den 24. oktober 2006 vedtog Kommissionen en Grønbog om større effektivitet i fuldbyrdelsen af retsafgørelser i den Europæiske Union: udlæg i bankindeståender¹⁰, hvori den foreslog at indføre en europæisk foreløbig forholdsregel til sikring af bankkonti, og som resulterede i 68 høringssvar. Ved udarbejdelsen af disse forslag tog Kommissionen hensyn til resultaterne af en analyse af komparativ ret foretaget af professor Burkhard Hess fra Heidelberg universitet i februar 2004 (som omfattede de daværende 15 medlemsstater)¹¹. Desuden blev der indsamlet empiriske data om virkningerne af de forskellige løsningsmodeller i en yderligere ekstern undersøgelse, der blev færdiggjort i januar 2011¹², samt i en rundspørge blandt europæiske virksomheder foretaget via Det Europæiske Virksomhedspanel (EBTP), hvis resultater blev offentliggjort i august 2010¹³. En offentlig høring fandt sted i juni 2010. Desuden blev der nedsat en gruppe af private eksperter, der skulle bistå Kommissionen med at udarbejde dette forslag, og som mødtes fire gange i perioden fra februar til april 2011. Et foreløbigt udkast blev forelagt eksperter fra medlemsstaterne på et møde i marts 2011.

Høringsprocessen har vist, at der er stor opbakning både fra interessenterne på området og fra medlemsstaterne til at indføre en selvstændig europæisk procedure for sikring af bankkonti. De få interessenter, der ikke fandt et sådant initiativ nødvendigt, fremførte generelt, at deres egne nationale procedurer fungerer godt. Men der er andre, der anerkender, at selv om der måske ikke er behov for en ny europæisk procedure til at forbedre procedurerne i deres eget land, kunne den være nyttig i relation til "udgående" anmodninger, som behandles i andre lande, hvoraf nogle anses for at have meget ineffektive procedurer for opnåelse af

¹⁰ KOM(2006) 618.

¹¹ "Improving the enforcement of judicial decisions in the European Union: transparency of the debtor's assets, attachment of bank accounts; provisional enforcement and protective measures", http://ec.europa.eu/civiljustice/publications/docs/enforcement_judicial_decisions_180204_en.pdf

¹² "Study for an Impact Assessment on a draft legislative proposal on the attachment of bank accounts", CSES London, endnu ikke offentliggjort.

¹³ "Commercial disputes and cross-border debt recovery", se http://ec.europa.eu/yourvoice/ebtp/consultations/2010/cross-border-debt-recovery/index_en.htm

kontosikringskendelser. Når det drejer sig om hovedindholdet i forslaget, var langt størsteparten af interessenterne samt Europa-Parlamentet enige i, at den påtænkte europæiske bankkontosikringskendelse alene skulle have karakter af en midlertidig sikringsforanstaltning. Der er også overvældende tilslutning til, at denne kendelse skal kunne udstedes uden forudgående høring af debitor for derved at bevare "overraskelsesmomentet". De mest kontroversielle aspekter ved initiativet drejer sig om spørgsmål i relation til debitorbeskyttelse, især om, hvilken domstol der har kompetencen, hvis kendelsen anfægtes, og fremgangsmåden for grænseoverskridende fuldbyrdelse af kendelsen.

Kommissionen har analyseret fordelene og ulemperne ved forslagets vigtigste aspekter i den konsekvensanalyse, der ledsager dette forslag.

3. DE RETLIGE ASPEKTER

3.1. Resumé af det foreslåede initiativ

Den foreslåede forordning tager sigte på at indføre en ny, selvstændig europæisk procedure for sikring af bankkonti, som vil sætte en kreditor i stand til at forhindre, at debitor flytter eller hæver indeståender på sine bankkonti overalt i Den Europæiske Union. Denne europæiske procedure skal kunne benyttes af borgere og virksomheder som et alternativ til de procedurer, der findes i den nationale lovgivning. Den foreslåede forordning vil indeholde regler om, efter hvilken fremgangsmåde den europæiske kontosikringskendelse skal kunne udstedes, og hvordan den skal efterkommes af den kontoførende bank. Den europæiske kontosikringskendelse skal være en ren sikringsforanstaltning, dvs. at der kun bliver tale om at spærre debitores konto, men ikke om at åbne mulighed for udbetaling af penge til kreditor. I overensstemmelse med retstraditionerne i langt størsteparten af medlemsstaterne vil den europæiske kontosikringskendelse have en *in rem*-effekt, dvs. at den er rettet mod bestemte bankkonti og ikke mod debitor selv.

Hovedelementerne i forslaget kan opsummeres således:

3.1.1. Anvendelsesområde (artikel 2 og 3)

Den foreslåede forordning finder anvendelse på det civil- og handelsretlige område. Undtagelserne fra dens anvendelsesområde svarer stort set til undtagelserne i Bruxelles I-forordningen. Det vil sige, at ligesom det er tilfældet med Bruxelles I-forordningen, finder denne forordning ikke anvendelse på konkurs, akkord og andre lignende ordninger samt social sikring. Og heller ikke på voldgift. Selv om det måske kunne være hensigtsmæssigt at lade parterne i en voldgiftssag få adgang til den europæiske procedure, ville det rejse en række komplicerede spørgsmål, som endnu ikke er blevet afklaret i EU-retten, f.eks. under hvilke omstændigheder voldgiftskendelser kan sidestilles med domme, og Kommissionen har derfor ikke fundet det nogen god idé at afklare disse spørgsmål for første gang ved at medtage voldgift i forordningen.

I modsætning til Bruxelles I-forordningen vil den foreslåede forordning finde anvendelse på formueforhold mellem ægtefæller og de formueretlige virkninger af registrerede partnerskaber samt arv, så snart de retsakter, Kommissionen har foreslået på disse to områder, er vedtaget og trådt i kraft.

Forordningen finder kun anvendelse i situationer med grænseoverskridende aspekter. Den "negative" definition af disse situationer bygger på artikel 1 i Haagkonventionen om værnetingsaftaler.

3.1.2. Betingelser og procedure for udstedelse af kontosikringskendelser

- Adgang til proceduren (artikel 5)

Ifølge forslaget skal der være adgang til den europæiske procedure i to forskellige situationer: før og efter at der er opnået et fuldbyrdelsesgrundlag i den medlemsstat, hvor kontoen befinder sig. Det betyder i praksis, at en kreditor vil kunne anmode om en kontosikringskendelse (1) før sagsanlæg eller under rettens behandling af hovedsagen eller efter i sit eget land at have opnået et fuldbyrdelsesgrundlag, som endnu ikke er eksigibelt i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, og (2) efter at have opnået et fuldbyrdelsesgrundlag i fuldbyrdelsesmedlemsstaten. Efter Kommissionens opfattelse vil denne adgang være mest relevant i den førstnævnte situation, men kan også være nyttig i den anden ved at sikre en så effektiv fuldbyrdelse som muligt. I betragtning af, at kreditor i denne situation allerede har et fuldbyrdelsesgrundlag, er betingelserne for udstedelse af kendelsen ikke så strenge som i den første situation.

- Kompetence til udstedelse af kendelsen (artikel 6 og 14)

Som hovedregel gælder, at det er de retter i medlemsstaterne, der i henhold til europæisk eller national ret har kompetence til pådømmelse af sagens realitet, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse. Som et alternativ kan kendelsen udstedes af retter i den medlemsstat, hvor kontoen befinder sig. I dette tilfælde har man imidlertid for at undgå forumshopping fundet det nødvendigt at begrænse kendelsens virkninger til den medlemsstat, hvori den blev udstedt, således at den ifølge forordningsforslaget ikke anerkendes og fuldbyrdes i andre medlemsstater. I de tilfælde, hvor kreditor allerede har opnået et fuldbyrdelsesgrundlag, kan han opnå en europæisk kontosikringskendelse enten ved den ret, der har udstedt fuldbyrdelsesgrundlaget, eller fra fuldbyrdelsesmyndigheden i den medlemsstat, hvor kontoen befinder sig.

Forordningens kompetenceregler er ikke til hinder for, at en sagsøger kan anmode om sikringsforanstaltninger efter national ret eller på grundlag af artikel 31 i Bruxelles I-forordningen.

- Betingelser for udstedelse af kendelsen (artikel 7 og 12)

I overensstemmelse med den generelle tilgang i langt størsteparten af medlemsstaterne skal kreditor ifølge forordningsforslaget kunne godtgøre, at han har gode udsigter til at vinde hovedsagen, altså at hans krav umiddelbart fremstår som begrundet, og at der er risiko for, at den dom, der falder i sagen, sidenhen ikke vil kunne fuldbyrdes, hvis denne sikringsforanstaltning ikke iværksættes, fordi der er risiko for, at debitor flytter sine penge eller formøbler sine aktiver. Desuden vil retten kunne kræve, at kreditor stiller sikkerhed til dækning af enhver skade, debitor måtte blive påført, hvis kendelsen siden tilsidesættes som værende uberettiget, f.eks. fordi kreditor ikke havde noget gyldigt krav i hovedsagen.

- Procedureaspekter (artikel 10, 11 og 44)

Den europæiske kontosikringskendelse udstedes i en ikke-kontradiktorisk procedure (*ex parte*), dvs. uden forudgående høring af debitor. Dermed bliver det muligt at bevare "overraskelseeffekten". I situationer, hvor en sådan "overraskelseeffekt" ikke er nødvendig, f.eks. fordi kontoen allerede er spærret på foranledning af en anden kreditor, kan sagsøger dog anmode om en kontradiktorisk procedure (*inter partes*). Eftersom tidsspørgsmålet har stor betydning i sager om foreløbige forholdsregler, åbner forordningen kun mulighed for mundtlig bevisførelse under ekstraordinære omstændigheder. Domstolene vil kunne godtage skriftlige udtalelser fra vidner eller eksperter som bevis. Desuden fastsætter forordningen også særlige frister for udstedelse og gennemførelse af den europæiske kendelse. Er retten eller fuldbyrdelsesmyndigheden under ekstraordinære omstændigheder ikke i stand til at overholde disse frister, skal den give en begrundelse for, hvorfor en fristforlængelse er nødvendig.

- Oplysning om debtors bankkonti (artikel 17)

I betragtning af, hvor vanskeligt det kan være for en kreditor at få oplysning om debtors konto eller konti, pålægger den foreslåede forordning medlemsstaterne pligt til at sikre, at dette er muligt. Medlemsstaterne har valget mellem to forskellige ordninger: Enten kan de indføre en oplysningspligt, således at alle banker på deres territorium har pligt til at oplyse, om debitor har en konto hos dem. Eller de kan give deres fuldbyrdelsesmyndigheder adgang til de oplysninger, de offentlige myndigheder ligger ind med i registre m.v. Sidstnævnte ordning findes også i artikel 61 i forordningen om underholdspligt. Ud fra databeskyttelse hensyn må de personoplysninger, der udveksles efter denne bestemmelse, være begrænset til de oplysninger, der er nødvendige for at fuldbyrde og efterkomme kendelsen.

3.1.3. Kendelsens eksigibilitet og fuldbyrdelse

- Afskaffelse af eksigibilitetspåtegning (artikel 23)

På linje med de eksisterende europæiske procedurer¹⁴ vil kontosikringskendelser udstedt efter den foreslåede procedure i én medlemsstat automatisk skulle anerkendes og kunne fuldbyrdes i en anden medlemsstat, uden at det kræver nogen særlig procedure.

- Kendelsens forkyndelse for banken og sagsøgte (artikel 24 og 25)

Det er bestemmelserne om den faktiske fuldbyrdelse af de europæiske kendelser, som udstedes efter den nye ordning, der er den væsentligste nyskabelse i den foreslåede forordning. En kontosikringskendelse med *in rem*-virkning fuldbyrdes ved at blive forkyndt for den eller de banker, der fører de konti, der er genstand for kendelsen. I den foreslåede forordnings bestemmelser om forkyndelse over for banken sondres der mellem to situationer. Hvis retten er beliggende i samme medlemsstat som banken, sker forkyndelsen efter national ret. Er der derimod tale om forkyndelse i et andet land, skal det foregå i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1393/2007, dog med en væsentlig ændring, der drejer sig om forkyndelsesmåden: De dokumenter, der skal forkyndes, fremsendes af den ret, der har udstedt kendelsen, eller af sagsøger direkte til den kompetente myndighed i

¹⁴ Den europæiske småkravsprocedure, der blev indført ved forordning (EF) nr. 861/2007, og den europæiske betalingspåkravsprocedure, der blev indført ved forordning (EF) nr. 1896/2006.

fuldbyrdsmedlemsstaten, som derefter forkynder dem for banken eller for sagsøgte. Sammenlignet med andre forkyndelsesmåder eller et frit valg mellem forskellige metoder har denne forkyndelsesmåde den ikke ubetydelige fordel, at de kompetente myndigheder i fuldbyrdslandet impliceres direkte. Det vil ikke alene sikre, at bankerne modtager kendelsen via velkendte kanaler, men også give den kompetente myndighed mulighed for *ex officio* at tage hensyn til beløb, som er undtaget fra tvangsfuldbyrdelse, hvor dette er muligt efter national ret.

Debitor skal underrettes omgående efter kendelsens ikrafttrædelse, således at han bliver i stand til at varetage sine interesser. Den foreslåede forordning sikrer, at forkyndelsen sker hurtigst muligt efter kendelsens fuldbyrdelse.

- Bankens gennemførelse af kendelsen og bankens erklæring (artikel 26 og 27)

Banken har pligt til at efterkomme kendelsen omgående ved at spærre et beløb svarende til det i kendelsen angivne. Forordningsforslaget indeholder særlige bestemmelser, der tager højde for konti indeholdende finansielle instrumenter og konti i en anden valuta end den, der er angivet i kendelsen. Banken har en frist på 8 dage til at afgive en erklæring om, hvorvidt kendelsen har ført til sikring af tilstrækkelige midler. Af hensyn til beskyttelsen af debtors personoplysninger må saldoen på kontoen ikke oplyses, hvis der er tilstrækkelige midler til at efterkomme kendelsen i fuldt omfang.

- Sikring af flere konti, fælleskonti og forvaltnings- eller klientkonti (artikel 28 og 29)

I de tilfælde, hvor en kendelse omfatter flere konti, der skal sikres, begrænser den foreslåede forordning risikoen for, at kreditor lægger beslag på et for stort beløb, ved at pålægge kreditor pligt til at frigive ethvert beløb, der overstiger hans krav, så snart han bliver bekendt med det. I betragtning af de store forskelle mellem de enkelte medlemsstaters lovgivning om, hvilke betingelser der gælder for sikring af fælles konti og forvaltnings- eller klientkonti, overlader den foreslåede forordning dette spørgsmål til den nationale lovgivning.

- Beløb, der er undtaget fra tvangsfuldbyrdelse (artikel 32)

Inden for EU er der store lovgivningsforskelle med hensyn til spørgsmålet om, hvilke beløb der er undtaget fra tvangsfuldbyrdelse af hensyn til debtors og hans husstands muligheder for at opretholde en rimelig levestandard eller en virksomheds muligheder for at fortsætte sin normale drift. Disse forskelle drejer sig bl.a. om spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om beløb, der er fritaget automatisk eller kun efter debtors anmodning. Den foreslåede forordning giver medlemsstaterne mulighed for at beholde deres nationale regler.

- Rangorden mellem konkurrerende kreditorer (artikel 33)

Der er også store forskelle mellem de enkelte EU-landes lovgivning, når det drejer sig om en foreløbig forholdsregels indvirkning på kreditorrækkefølgen. Dette spørgsmål er meget komplekst og hænger nøje sammen med national tvangsfuldbyrds- og konkursret. I lyset heraf fastsættes det i den foreslåede forordning, at den europæiske kendelse har samme rang, som en tilsvarende foranstaltning har efter national ret.

3.1.4. *Retsmidler mod den europæiske kontosikringskendelse (artikel 34, 35 og 36)*

Den foreslåede forordning giver debitor ret til at anfægte kontosikringskendelsen af både materielle og proceduremæssige grunde. I spørgsmålet om, hvilke retter der skal have kompetence til at prøve indsigelser fra debitor, følger den foreslåede forordning samme tilgang, som man har fulgt ved revisionen af Bruxelles I-forordningen. I princippet skal sagsøgte rejse indsigelse mod kendelsen, før retten (i domsstaten) har udstedt den. Denne tilgang sikrer, at det i princippet er den samme ret, der træffer afgørelse om kendelsen og om indsigelser mod den. Rent undtagelsesvis skal indsigelser mod bestemte aspekter i fuldbyrdelsesproceduren, især om, hvilke beløb der er undtaget fra tvangsfuldbyrdelse, rejses ved retten i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, eftersom det er det land, der står for fuldbyrdelsen. For at gøre det lettere for debitor at anmode om at få kendelsen prøvet ved en anden medlemsstats domstole, er der til forordningen knyttet et sæt standardformularer, der vil foreligge på alle EU-sprog, således at udgifter til oversættelse mindskes. En anden jurisdiktionsregel gælder for visse typer debitorer, som normalt anses for at være den "svage part" i en tvist – forbrugere, lønmodtagere og forsikringstagere. Disse typer debitorer vil kunne rejse enhver indsigelse mod en kontosikringskendelse ved domstolene i deres hjemland. Denne regel sikrer, at den svage part altid vil kunne anfægte en europæisk kontosikringskendelse inden for sit eget lands jurisdiktion, hvilket tilføjer et yderligere beskyttelseselement til den beskyttelse på jurisdiktionsområdet i sådanne tilfælde, der er indeholdt i Bruxelles I-forordningen.

3.1.5. *Andre bestemmelser*

- Repræsentation (artikel 41)

I overensstemmelse med retstilstanden i de fleste medlemsstater og ud fra ønsket om at mindske sagsomkostningerne stilles der i den foreslåede forordning ikke krav om advokatbistand under proceduren for opnåelse af en europæisk kontosikringskendelse. Det betyder, at en kreditor kan anmode om en europæisk kontosikringskendelse uden overhovedet at gøre brug af en advokat eller uden at være nødt til at involvere en advokat med bestalling i den medlemsstat, hvor domstolen er beliggende. Det kan imidlertid være, at parterne i henhold til national ret skal lade sig bistå af en advokat, hvis debitor anfægter kendelsen. For at gøre det lette for kreditor at anmode om en europæisk kontosikringskendelse er der derfor til den foreslåede forordning knyttet en standardanmodningsformular, med vejledning om, hvordan den skal udfyldes. Denne formular vil foreligge på alle EU-sprog, hvilket vil begrænse oversættelsesbehovet til enkelte tekstpassager.

- Omkostningsspørgsmål (artikel 30, 31 og 43)

Den foreslåede forordning indeholder adskillige bestemmelser, der drejer sig om omkostninger: Bankerne kan kun forlange et gebyr for at efterkomme en europæisk kontosikringskendelse, hvis de har ret til det i forbindelse med tilsvarende foranstaltninger efter national ret. For at øge gennemsigtigheden skal de pågældende medlemsstater fastsætte ét fast gebyr gældende på hele deres område. Der skal desuden fastsættes ét fast gebyr for de omkostninger, der er forbundet med brug af f.eks. en foged. I artikel 43 fastsættes det, at det er den part, der taber sagen, som skal afholde omkostningerne ved den europæiske procedure. Det står medlemsstaterne frit for at opkræve retsafgifter for den europæiske procedure, men de må ikke overstige de afgifter, der opkræves for en tilsvarende foranstaltning efter national ret, ikke være uforholdsmæssige i forhold til kravets værdi og ikke så høje, at de afholder kreditorer fra at gøre brug af proceduren.

3.2. Retsgrundlag

Dette forslag har hjemmel i artikel 81, stk. 2, i TEUF, hvori det hedder, at Europa-Parlamentet og Rådet, navnlig når det er nødvendigt for det indre markeds funktion, vedtager foranstaltninger, der skal sikre gensidig anerkendelse mellem medlemsstaterne af retsafgørelser og udenretslige afgørelser samt fuldbyrdelse heraf (litra a), effektiv adgang til domstolene (litra e) og fjernelse af hindringer for en tilfredsstillende afvikling af civile retssager, om nødvendigt ved at fremme foreneligheden mellem medlemsstaternes civile retsplejeregler (litra f).

Afsnit V i Del 3 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde finder i henhold til protokollen om Danmarks stilling i bilaget til traktaterne ikke anvendelse på Danmark. Det finder heller ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige og Irland, medmindre disse to lande træffer anden beslutning i overensstemmelse med protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaterne.

3.3. Subsidiaritet og proportionalitet

Dette forslag opfylder kravene om subsidiaritet og proportionalitet.

Hvad subsidiaritet angår, har de ovenfor beskrevne problemer en klar grænseoverskridende dimension, og de kan ikke løses af medlemsstaterne på egen hånd. Skønt det er teoretisk muligt, er det yderst usandsynligt, at medlemsstaterne ville gå sammen om at harmonisere deres lovgivning om sikring af bankkonti og dermed gøre et EU-initiativ overflødigt. Internationale aftaler eller lovgivningsmodeller fra internationale organisationer har aldrig omhandlet tvangsfuldbyrdelse, og der er ingen tegn på, at der i en overskuelig fremtid kommer noget internationalt initiativ på området. Men selv om det skulle blive tilfældet, gør forskellene mellem de nuværende fuldbyrdelsessystemer i EU det yderst usandsynligt, at medlemsstaterne inden for et rimeligt tidsrum skulle kunne nå til enighed om en fælles tilgang, ikke mindst i betragtning af, at enhver aftale uden for rammerne af den europæiske lovgivningsproces ville kræve enstemmighed.

Af den konsekvensanalyse, der ledsager dette forslag, fremgår det, at fordelene ved de centrale elementer i dette forslag opvejer ulemperne ved dem, og den foreslåede foranstaltning stemmer derfor overens med proportionalitetsprincippet.

3.4. Virkninger for grundlæggende rettigheder

Som indgående beskrevet i den ledsagende konsekvensanalyse og i overensstemmelse med EU's strategi for en effektiv gennemførelse af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder¹⁵ respekterer alle elementerne i forslaget de rettigheder, der er nedfældet i chartret om grundlæggende rettigheder. Ved at indføre en hurtig og ikke bekostelig europæisk procedure for sikring af bankkonti styrker forslaget kreditors ret til en effektiv fuldbyrdelse af sine krav, hvilket er en del af retten til effektive retsmidler som omhandlet i chartrets artikel 47, stk. 1. Samtidig sikrer den foreslåede forordning, at debtors rettigheder tilgodeses i fuld overensstemmelse med retten til en retfærdig rettergang (chartrets artikel 47, stk. 2) og respekten for menneskets værdighed og privatlivet (henholdsvis artikel 1 og 7 i chartret). Debitorbeskyttelsen sikres især af følgende elementer i forslaget:

¹⁵ Meddelelse fra Kommissionen - KOM(2010) 573 af 19.10.2010.

- kravet om, at debitor skal underrettes omgående efter kendelsens gennemførelse, med alle dokumenter, som kreditor har fremlagt i retten
- debtors mulighed for at anfægte kendelsen ved at anmode om at få den prøvet af den domstol, der udstedte kendelsen, af domstolen i fuldbyrdelsesmedlemsstaten eller – hvis debitor er en forbruger, en lønmodtager eller en forsikringstager – af retten ved sit hjemting
- bestemmelsen om, at de midler, der er nødvendige for at sikre debitor og dennes husstand en rimelig levestandard, er undtaget fra tvangsfuldbyrdelse.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om indførelse af en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender med henblik på at lette grænseoverskridende gældsinddrivelse på det civil- og handelsretlige område

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 81, stk. 2, litra a), e) og f),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkastet til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁶,

efter den almindelige lovgivningsprocedure,

efter høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen har sat sig som mål at bevare og udbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor der er fri bevægelighed for personer. Med henblik på gradvis at etablere et sådant område vedtager Unionen bl.a. foranstaltninger vedrørende samarbejde om civilretlige spørgsmål med grænseoverskridende virkninger, navnlig når det er nødvendigt for det indre markeds funktion.
- (2) Disse foranstaltninger skal i henhold til artikel 81, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ("TEUF") bl.a. sikre gensidig anerkendelse mellem medlemsstaterne af retsafgørelser og fuldbyrdelse heraf, effektiv adgang til domstolene og fjernelse af hindringer for en tilfredsstillende afvikling af civile retssager ved at fremme foreneligheden mellem medlemsstaternes civile retsplejeregler. Det Europæiske Råd støttede på sit møde i Tammerfors den 15. - 16. oktober 1999 princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser som hjørnestenen i samarbejdet om civilretlige spørgsmål, idet det blev præciseret, at dette princip bl.a. bør finde anvendelse på sikringskendelser, der giver de kompetente myndigheder mulighed for at beslaglægge aktiver, der let kan flyttes.
- (3) Programmet med foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, der er

¹⁶ EUT C ... af ..., s. ...

fælles for Kommissionen og Rådet, og som blev vedtaget den 30. november 2007¹⁷, indeholder bestemmelser om indførelse af foreløbige retsmidler på fællesskabsplan og om bedre mulighed for arrest i bankindeståender, f.eks. med indførelse af en EF-dækkende arrest i bankindeståender.

- (4) Kommissionen vedtog den 24. oktober 2006 en grønbog om større effektivitet i fuldbyrdelsen af retsafgørelser i Den Europæiske Union: udlæg i bankindeståender¹⁸. Med denne grønbog blev der indledt en høring om behovet for en ensartet europæisk procedure til sikring af bankindeståender og de mulige elementer i en sådan procedure.
- (5) Kommissionen blev i Stockholmprogrammet fra december 2009¹⁹, der opstiller de prioriterede mål inden for området frihed, sikkerhed og retfærdighed for perioden 2010-2014, opfordret til at forelægge relevante forslag til forbedring af effektiviteten i fuldbyrdelsen af domme i Unionen i forbindelse med bankkonti og skyldneres aktiver.
- (6) En kreditor bør kunne opnå en sikringskendelse, som forhindrer debitor i at hæve eller overføre indeståender på bankkonti i Unionen, hvis der er risiko for, at debitor vil sprede sine aktiver, og dette efterfølgende vil gøre det umuligt eller væsentligt vanskeligere at få fuldbyrdet retsafgørelsen i hovedsagen.
- (7) Der findes nationale procedurer for opnåelse af sikringsforanstaltninger som f.eks. kontosikringskendelser i alle medlemsstater, men der er stor forskel på, hvilke betingelser der gælder for iværksættelsen af disse foranstaltninger, og på hvor effektivt de gennemføres. Hertil kommer, at det er besværligt, langsommeligt og bekosteligt at iværksætte sikringsforanstaltninger i sager med grænseoverskridende virkninger, især hvis kreditor ønsker at sikre flere konti i forskellige medlemsstater. En europæisk procedure, som sætter en kreditor i stand til hurtigt, enkelt og uden større omkostninger at sikre debtors bankindeståender i sager med grænseoverskridende virkninger, vil kunne rette op på den nuværende situation.
- (8) Den procedure, der indføres ved denne forordning, bør være et valgfrit middel for sagsøger til at gøre sine rettigheder gældende og udgøre et alternativ til de eksisterende procedurer for opnåelse af sikringsforanstaltninger i henhold til national lovgivning.
- (9) Denne forordnings anvendelsesområde bør omfatte alle spørgsmål på hele det civil- og handelsretlige område, bortset fra visse velafgrænsede delområder. Denne forordning bør især ikke finde anvendelse i forbindelse med voldgift og konkurs eller anden insolvensbehandling.
- (10) Proceduren bør kunne anvendes af sagsøgere, der ønsker at sikre fuldbyrdelsen af en senere retsafgørelse i hovedsagen forud for indledningen af selve retssagen eller på et hvilket som helst tidspunkt i retssagens behandling. Proceduren bør også kunne anvendes af sagsøgere, som allerede har opnået en retsafgørelse eller andet fuldbyrdelsesgrundlag i hovedsagen. Proceduren kan i sidstnævnte situation være nyttig, hvis fuldbyrdelsen af den pågældende retsafgørelse er langsommelig, eller hvis kreditor ønsker at få afklaret, i hvilken medlemsstat debitor har tilstrækkelige midler til, at det vil være berettiget at indlede fuldbyrdelsesproceduren.

¹⁷ EFT C 12 af 15.1.2001, s. 1.

¹⁸ KOM(2006) 618.

¹⁹ EUT C 115 af 4.5.2010, s. 1.

- (11) Med det formål at sikre en tæt forbindelse mellem retten og sikringsforanstaltningen, bør kompetencen til at udstede kendelser ligge hos de retter, der har kompetence i hovedsagen. Derudover bør sagsøger have mulighed for at anmode om en kontosikringskendelse på det sted, hvor den konto, der søges sikret, befinder sig. Virkningerne af kendelsen bør dog i dette tilfælde være begrænset til den medlemsstats område, hvor kendelsen er blevet udstedt.
- (12) De betingelser, der fastsættes for udstedelse af en kontosikringskendelse, bør sikre en passende balance mellem kreditors interesse i at opnå en kendelse, når det er nødvendigt, og debtors interesse i at forhindre misbrug af kendelsen. For at kreditor kan opnå en kendelse, der er eksigibel i den medlemsstat, hvor kontoen befinder sig, skal retten derfor finde det godtgjort, at kreditors fordring mod debitor er velbegrundet, og at det efterfølgende sandsynligvis vil blive umuligt eller væsentligt vanskeligere at få fuldbyrdet den fremtidige retsafgørelse, hvis ikke der udstedes en kendelse.
- (13) For at kontosikringskendelsen kan have en overraskelseeffekt, bør debitor ikke underrettes om, at der er indgivet anmodning om en kendelse, ikke høres forud for udstedelsen af kendelsen og ikke underrettes om kendelsen, inden den er blevet gennemført af banken. Debitor bør derimod have mulighed for at anfægte kendelsen, så snart den er blevet gennemført.
- (14) Ingen af parterne bør være forpligtede til at lade sig repræsentere ved en advokat eller anden jurist i sager, der er omfattet af denne forordning.
- (15) Denne forordning bør sikre en tilstrækkelig garanti mod misbrug af kendelsen. Medmindre kreditor allerede har opnået en retsafgørelse, der er eksigibel i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, bør retten især kunne kræve, at kreditor stiller sikkerhed til dækning af enhver skade, som debitor måtte lide som følge af en uberettiget kendelse. Betingelserne for, hvornår kreditor er forpligtet til at betale erstatning til debitor for en sådan skade, bør reguleres af national lovgivning. I de tilfælde, hvor lovgivningen i en medlemsstat ikke indeholder bestemmelser om sagsøgers hæftelse for sådan skade, bør denne forordning ikke være til hinder for anvendelsen af foranstaltninger med tilsvarende virkning som f.eks. sagsøgers forpligtelse til at give tilsagn om erstatning for eventuelle skader.
- (16) I betragtning af, at kreditorer på nuværende tidspunkt har praktiske vanskeligheder med at få oplysninger om debitorer fra offentlige eller private kilder, når det gælder grænseoverskridende sager, bør der med denne forordning indføres en mekanisme, der gør det muligt for den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesmedlemsstaten at få oplysninger om debtors bankindeståender, enten ved at pålægge bankerne pligt til at oplyse, hvor debtors konti befinder sig i denne medlemsstat, eller ved at give adgang til oplysninger, de offentlige myndigheder og administrationer ligger inde med i registre m.v.
- (17) For at sikre en hurtig fuldbyrdelse af kontosikringskendelsen bør forordningen indeholde bestemmelser om, at fremsendelsen af kendelsen fra den udstedende ret til banken sker ved direkte forkyndelse som fastsat i forordning (EF) nr. 1393/2007 om

forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i medlemsstaterne²⁰. Denne forordning bør også indeholde hensigtsmæssige regler for bankernes gennemførelse af kendelsen og pålægge dem en forpligtelse til at oplyse, om kendelsen har resulteret i spærring af midler på debtors konto.

- (18) Debtors ret til en retfærdig rettergang bør sikres under hele proceduren for opnåelse af en kontosikringskendelse. Dette indebærer især, at kendelsen og alle dokumenter, der er blevet fremlagt af sagsøger, skal forkyndes for sagsøgte straks efter gennemførelsen af kendelsen, og at sagsøgte kan anmode om prøvelse af kendelsen. Kompetencen til at prøve kendelsen bør ligge hos den ret, som har udstedt kendelsen, medmindre det er aspekter ved fuldbyrdelsen, der anfægtes. Hvis sagsøgte er forbruger, lønmodtager eller forsikringstager, bør han imidlertid have mulighed for at anmode om prøvelse af kendelsen ved en ret i den medlemsstat, hvor han har bopæl. Debitor bør også have ret til at frigive midlerne på kontoen, hvis han stiller alternativ sikkerhed.
- (19) For at sikre, at kontosikringskendelsen udstedes og fuldbyrdes hurtigt og uden forsinkelse, bør forordningen fastsætte maksimumsfrister for, hvornår de forskellige trin i proceduren skal være afsluttet. Denne forordning bør endvidere pålægge medlemsstaterne en forpligtelse til at sikre, at den europæiske procedure forløber lige så hurtigt som proceduren for opnåelse af en tilsvarende foranstaltning i henhold til national lovgivning. Dette betyder især, at når der i national lovgivning er fastsat en kortere frist for udstedelse af nationale kendelser end den, der er fastsat i denne forordning, skal den kortere frist også gælde den europæiske procedure. Ved beregningen af de tidsfrister, der er fastsat i denne forordning, finder Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter²¹ anvendelse.
- (20) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og principper, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Denne forordning tager således især sigte på at sikre, at den menneskelige værdighed respekteres fuldt ud, og at fremme anvendelsen af artikel 7, 8, 17 og 47, vedrørende henholdsvis respekt for privatliv og familieliv, beskyttelse af personoplysninger, ejendomsret og adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol.
- (21) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger²² finder anvendelse på behandling af personoplysninger inden for rammerne af denne forordning.
- (22) For at tage hensyn til tekniske fremskridt bør Kommissionen i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde have beføjelse til at vedtage retsakter om ændring af bilagene i denne forordning. Det er især vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

²⁰ EUT L 324 af 10.12.2007, s. 79.

²¹ EFT L 124 af 8.6.1971, s. 1.

²² EFT L 281 af 23.11.1995, s. 319.

- (23) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til TEUF, [har Det Forenede Kongerige og Irland meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning]/[deltager Det Forenede Kongerige og Irland ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland, dog med forbehold af protokollens artikel 4].
- (24) I henhold til artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, og forordningen er derfor ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL 1

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1 *Genstand*

1. Ved denne forordning indføres en europæisk procedure for en sikringsforanstaltning, der gør det muligt for kreditor at opnå en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender (i det følgende benævnt "kontosikringskendelse"), som forhindrer debitor i at hæve eller overføre sine indeståender på en bankkonto i Unionen.
2. Kendelsen skal være et alternativ for kreditor til de sikringsforanstaltninger, der allerede findes i medlemsstaterne.

Artikel 2 *Anvendelsesområde*

1. Denne forordning finder anvendelse på pengekrav i civil- og handelsretlige sager med grænseoverskridende virkninger som defineret i artikel 3, uanset domsmyndighedens art. Den omfatter i særdeleshed ikke krav vedrørende skat, told eller forvaltningsanliggender.
2. Denne forordning finder ikke anvendelse på:
 - (a) konkurs, akkord og andre lignende ordninger
 - (b) social sikring
 - (c) voldgift.
3. Denne forordning finder ikke anvendelse på bankkonti, som der i henhold til gældende lov om immunitet mod tvangsfuldbyrdelse i den medlemsstat, hvor kontoen befinder sig, ikke kan gøres udlæg i, eller de systemer til afvikling af

værdipapirer, som medlemsstaterne har udpeget i henhold til artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF²³.

4. Denne forordning finder anvendelse på sager vedrørende formueforhold mellem ægtefæller og de formueretlige virkninger af registrerede partnerskaber samt arv, hvor EU-lovgivningen om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i sådanne sager finder anvendelse.

Artikel 3

Sager med grænseoverskridende virkninger

I denne forordning anses en sag for at have grænseoverskridende virkninger, medmindre den ret, hvortil der er indgivet en anmodning om en kontosikringskendelse, og alle de bankkonti, der skal sikres ved kendelsen, samt parterne befinder sig eller har bopæl eller hjemsted på samme medlemsstats område.

Artikel 4

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1. "bankkonto": enhver konto indeholdende kontanter eller finansielle instrumenter, som er oprettet i en bank i sagsøgtes navn eller i tredjemands navn på vegne af sagsøgte
2. "bank": et foretagende, hvis virksomhed består i fra offentligheden at modtage indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales, samt i at yde lån for egen regning
3. "finansielle instrumenter": finansielle instrumenter som defineret i nr. 17, i artikel 4, sk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF²⁴
4. "kontanter": penge krediteret en konto i en hvilken som helst valuta eller lignende fordringer på tilbagebetaling af penge som f.eks. pengemarkedsindskud
5. "midler": kontanter eller finansielle instrumenter
6. "medlemsstat, hvor bankkontoen befinder sig":
 - (a) for en bankkonto indeholdende kontanter: den medlemsstat, der er angivet i kontoens IBAN-nummer
 - (b) for en bankkonto indeholdende finansielle instrumenter: den medlemsstat, hvor den kontoførende bank har sit sædvanlige opholdssted som defineret i artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008²⁵
7. "krav": et eksisterende krav på betaling af et bestemt eller bestemt pengebeløb

²³ EFT L 166 af 11.6.1998, s. 47.

²⁴ EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

²⁵ EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6.

8. "retsafgørelse": enhver afgørelse truffet af en ret i en medlemsstat, uanset hvordan afgørelsen betegnes, herunder fastsættelse af sagsomkostninger foretaget af en embedsmand ved retten
9. "ret": en ret eller enhver myndighed, som i medlemsstaterne er tillagt kompetence med hensyn til spørgsmål, der falder ind under denne forordning
10. "retsførlig": forlig, der er blevet godkendt af en ret, eller som er indgået for en ret under retssagen
11. "officielt bekræftet dokument": et dokument, som er udfærdiget i overensstemmelse med formkravene eller er registreret som et officielt bekræftet dokument i en medlemsstat, og
 - (a) hvis underskrift og indhold er blevet officielt bekræftet, og
 - (b) er udfærdiget af en offentlig myndighed eller et andet organ, som er bemyndiget hertil
12. "den udstedende medlemsstat": den medlemsstat, hvor kontosikringskendelsen er udstedt
13. "fuldbyrdsmedlemsstat": den medlemsstat, hvor den bankkonto, der skal sikres, befinder sig
14. "kompetent myndighed": den myndighed, der er udpeget af fuldbyrdsmedlemsstaten som kompetent til at indhente de nødvendige oplysninger om sagsøgte bankindeståender i henhold til artikel 17, forkynde kontosikringskendelsen i henhold til artikel 24 og 28 og fastlægge de beløb, der i henhold til artikel 32 er undtaget fra tvangsfuldbyrdelse
15. "bopæl": bopæl som defineret i henhold til artikel 59 og 60 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001²⁶.

KAPITEL 2

PROCEDURE FOR OPNÅELSE AF EN KONTOSIKRINGSKENDELSE

Artikel 5

Adgang til proceduren

1. Afdeling 1 finder anvendelse i de tilfælde, hvor
 - (a) sagsøger anmoder om en kontosikringskendelse forud for indledningen af selve retssagen mod sagsøgte eller på et hvilket som helst tidspunkt under retssagens behandling
 - (b) sagsøger har opnået en retsafgørelse, et retsførlig eller et officielt bekræftet dokument mod sagsøgte, der er eksigibelt i domsstaten, men som endnu ikke er

²⁶ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

blevet erklæret for eksigibelt i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, hvor dette er en nødvendighed.

2. Afdeling 2 finder anvendelse i situationer, hvor sagsøger anmoder om en kontosikringskendelse efter at have opnået en retsafgørelse, et retsforlig eller et officielt bekræftet dokument mod sagsøgte, der ifølge loven er eksigibelt i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, eller som er blevet erklæret for eksigibelt i denne.

AFDELING 1

UDSTEDELSE AF EN KOTOSIKRINGSKENDELSE FORUD FOR OPNÅElsen AF ET FULDBYRDELSESGRUNDLAG

Artikel 6 Kompetence

1. Kontosikringskendelsen udstedes af en ret.
2. Kompetencen til at udstede en kontosikringskendelse ligger hos retterne i den medlemsstat, hvor hovedsagen anlægges i overensstemmelse med de gældende kompetenceregler. Hvis mere end en ret har kompetence til at pådømme sagens realitet, tilfalder kompetencen retten i den medlemsstat, hvor sagsøger har anlagt eller agter at anlægge hovedsagen.
3. Uanset stk. 2 har retterne i den medlemsstat, hvor bankkontoen befinder sig, kompetence til at udstede en kontosikringskendelse, der skal fuldbyrdes i denne medlemsstat.

Artikel 7 Betingelser for udstedelse af en kontosikringskendelse

1. En kontosikringskendelse udstedes for det beløb, som der anmodes om, eller for en del af dette beløb, når sagsøger ved fremlæggelse af relevante, behørigt dokumenterede kendsgerninger overfor retten sandsynliggør:
 - (a) at kravet mod sagsøgte er berettiget, og
 - (b) at den efterfølgende fuldbyrdelse af et eksisterende eller fremtidigt fuldbyrdelsesgrundlag mod sagsøgte sandsynligvis vil blive umulig eller væsentligt vanskeligere, bl.a. fordi der er reel risiko for, at sagsøgte vil flytte, hæve eller skjule indeståender på den eller de bankkonti, der skal sikres, hvis ikke der udstedes en kontosikringskendelse.
2. Hvis sagsøger allerede har opnået en retsafgørelse, et retsforlig eller et officielt bekræftet dokument, hvorved sagsøgte idømmes at betale et pengebeløb, og som er eksigibelt i den udstedende medlemsstat og kan anerkendes i fuldbyrdelsesmedlemsstaten i medfør af de gældende instrumenter i EU-retten, anses den i stk. 1, litra b), fastsatte betingelse for at være opfyldt.

Artikel 8
Anmodning om en kontosikringskendelse

1. Anmodninger om en kontosikringskendelse indgives under anvendelse af formularen i bilag I.
2. Anmodningen skal indeholde følgende oplysninger:
 - (a) navn og adresse på sagsøger og dennes eventuelle repræsentanter samt på den ret, som anmodningen indgives til
 - (b) navn og adresse på sagsøgte og dennes eventuelle repræsentant
 - (c) oplysninger om bankkontiene i henhold til artikel 16, medmindre der anmodes om oplysninger om bankkonti i henhold til artikel 17
 - (d) størrelsen af fordringen samt renter og gebyrer i det omfang, sådanne gebyrer kan sikres i henhold til artikel 18
 - (e) en beskrivelse af alle relevante forhold, som påberåbes som grundlag for kravet, og i givet fald de krævede renter
 - (f) en beskrivelse af alle relevante forhold, der berettiger udstedelse af kendelsen, jf. artikel 7, stk. 1, litra b)
 - (g) en beskrivelse af alle relevante elementer til begrundelse for, at den ret, hvorved sagen er anlagt, er kompetent
 - (h) en liste over den dokumentation, der fremlægges eller tilbydes fremlagt af sagsøger
 - (i) i de tilfælde, hvor artikel 7, stk. 2, finder anvendelse, vedlægges en genpart af retsafgørelsen, retsforliget eller det officielt bekræftede dokument, der opfylder de nødvendige betingelser for fastslåelse af det pågældende dokumentets ægthed
 - (j) en erklæring om, hvorvidt sagsøger har anmodet andre retter om at udstede en kontosikringskendelse eller en kendelse med tilsvarende virkning i henhold til national lovgivning som omhandlet i artikel 19.
3. Sammen med anmodningen skal der indgives enhver relevant dokumentation.
4. Til fremsendelse af anmodningen kan benyttes alle former for kommunikationsmidler, også elektroniske midler.

Artikel 9
Behandling af anmodningen

1. Den ret, som har fået forelagt en anmodning om en kontosikringskendelse, undersøger, om betingelserne i artikel 2, 6, 7 og 8 er opfyldt.

2. Hvis betingelserne i artikel 8 ikke er opfyldt, giver retten sagsøger lejlighed til at komplettere eller berigtige anmodningen, medmindre kravet er klart ubegrundet eller anmodningen uantagelig.

Artikel 10
Ikke-kontradiktorisk procedure

Sagsøgte underrettes ikke om anmodningen og høres heller ikke forud for udstedelsen af kontosikringskendelsen, medmindre sagsøger anmoder om andet.

Artikel 11
Beviser

1. Hvis den kompetente ret finder, at den ikke kan udstede en kontosikringskendelse uden yderligere beviser, kan den tillade sådanne beviser i form af skriftlige vidne- eller ekspertudsagn.
2. Retten tillader kun mundtlige vidneudsagn, hvis den finder det nødvendigt. Hvis sagsøger, et vidne eller en ekspert ikke har bopæl på det sted, hvor den kompetente ret er beliggende, tillader retten beviser i form af videokonference eller anden kommunikationsteknologi, forudsat at denne teknologi forefindes.

Artikel 12
Sikkerhedsstillelse fra sagsøger

Inden retten udsteder en kontosikringskendelse, kan den kræve, at sagsøger stiller sikkerhed eller tilsvarende garanti til dækning af enhver skade, som sagsøgte måtte lide, i det omfang erstatning for sådan skade skal betales af sagsøger i henhold til national lovgivning.

Artikel 13
Indledning af hovedsagen

Hvis anmodningen om en kontosikringskendelse indgives forud for indledningen af selve retssagen, skal sagsøger indlede retssagen inden 30 dage efter udstedelsen af kendelsen eller en kortere af den udstedende ret fastsat frist, da kendelsen ellers kan tilbagekaldes i henhold til artikel 34, stk. 1, litra b), eller artikel 35, stk. 2.

AFDELING 2
UDSTEDELSE AF EN KONTOSIKRINGSKENDELSE EFTER OPNÅElsen AF ET
FULDBYRDELSESGRUNDLAG

Artikel 14
Kompetence til udstedelse af en kontosikringskendelse

1. I de tilfælde, der nævnes i artikel 5, stk. 2, hvor sagsøger har opnået en retsafgørelse eller et retsforlig, kan sagsøger anmode den ret, der har truffet retsafgørelsen eller retsforliget, om også at udstede en kontosikringskendelse.

2. Hvis sagsøger har opnået et officielt bekræftet dokument, kan han anmode den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det officielt bekræftede dokument er udfærdiget, og som er udpeget hertil af den enkelte medlemsstat, om også at udstede en kontosikringskendelse.
3. Sagsøger kan indgive en anmodning om en kontosikringskendelse direkte til den myndighed i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, der er udpeget af denne medlemsstat som kompetent til at udstede kendelsen, og som er meddelt Kommissionen i overensstemmelse med artikel 48 (i det følgende benævnt "den udstedende myndighed").
4. Med hensyn til procedurerne for udstedelse af en kontosikringskendelse efter bestemmelserne i denne afdeling finder artikel 10 anvendelse.

Artikel 15

Anmodning om en kontosikringskendelse

1. Anmodninger om en kontosikringskendelse indgives under anvendelse af anmodningsformularen i bilag I.
2. Anmodningen skal indeholde følgende oplysninger:
 - (a) navn og adresse på sagsøger og dennes eventuelle repræsentanter samt på den ret, som anmodningen indgives til
 - (b) navn og adresse på sagsøgte og dennes eventuelle repræsentant
 - (c) størrelsen af det beløb, der er angivet i retsafgørelsen, retsforliget eller det officielt bekræftede dokument, samt af renter og gebyrer, i det omfang disse kan sikres i henhold til artikel 18
 - (d) oplysninger om bankkontiene i henhold til artikel 16, medmindre der anmodes om oplysninger om bankkonti i henhold til artikel 17
 - (e) en genpart af retsafgørelsen, retsforliget eller det officielt bekræftede dokument, der opfylder de nødvendige betingelser med hensyn til fastslåelse af det pågældende dokumentets ægthed
 - (f) en erklæring om, at retsafgørelsen endnu ikke er blevet fuldbyrdet
 - (g) hvis retsafgørelsen, retsforliget eller det officielt bekræftede dokument er udstedt i en anden medlemsstat
 - (i) hvis det drejer sig om en retsafgørelse, et retsforlig eller et officielt bekræftet dokument, som ikke kræver en erklæring om eksigibilitet, vedlægges den relevante attest, der i henhold til gældende ret anvendes med henblik på fuldbyrdelse i en anden medlemsstat, om nødvendigt ledsaget af en translitteration eller oversættelse i henhold til artikel 47, eller

- (ii) hvis det drejer sig om en retsafgørelse, et retsforlig eller et officielt bekræftet dokument, som kræver en erklæring om eksigibilitet, vedlægges erklæringen om eksigibilitet
 - (h) en erklæring om, hvorvidt sagsøger har anmodet andre retter om at udstede en kontosikringskendelse eller en kendelse med tilsvarende virkning i henhold til national lovgivning, som omhandlet i artikel 19.
3. Til fremsendelse af anmodningen kan benyttes alle former for kommunikationsmidler, også elektroniske midler.

AFDELING 3 FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel 16 Kontooplysninger

Medmindre sagsøger anmoder den kompetente myndighed om at indhente kontooplysninger i henhold til artikel 17, skal sagsøger fremlægge alle oplysninger vedrørende sagsøgte og dennes bankkonto eller bankkonti, der er nødvendige for, at banken eller bankerne kan identificere sagsøgte og dennes bankkonto eller bankkonti, herunder følgende:

- (a) sagsøgtes fulde navn
- (b) navnet på den bank, hvor sagsøgte har en eller flere konti, der skal sikres, samt adressen på bankens hovedsæde i den medlemsstat, hvor kontoen befinder sig, og
- (c) enten
 - (i) kontonummeret eller -numrene
 - (ii) sagsøgtes fulde adresse
 - (iii) fødselsdato, national identitets- eller pasnummer, hvis sagsøgte er en fysisk person, eller
 - (iv) registreringsnummer, hvis sagsøgte er en juridisk person.

Artikel 17 Anmodning om indhentelse af kontooplysninger

1. Hvis sagsøger ikke råder over alle de kontooplysninger, der kræves i artikel 16, kan sagsøger anmode den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesmedlemsstaten om at indhente de nødvendige oplysninger. En sådan anmodning fremsættes i anmodningen om en kontosikringskendelse.
2. Anmodningen skal indeholde alle de oplysninger, som sagsøger råder over om sagsøgte og dennes bankkonti.

3. Retten eller den udstedende myndighed udsteder kontosikringskendelsen i henhold til artikel 21 og fremsender den til den kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 24.
4. Den kompetente myndighed træffer alle passende og rimelige foranstaltninger, der er til rådighed i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, for at indhente de i stk. 1 omhandlede oplysninger. Når den kompetente myndighed har indhentet oplysningerne, skal den forkynde kontosikringskendelsen for banken i henhold til artikel 24.
5. De metoder, der efter national lovgivning anvendes til indhentelse af oplysninger, skal være en af følgende og meddeles Kommissionen i henhold til artikel 48:
 - (a) alle banker på medlemsstatens område pålægges pligt til at oplyse, om sagsøgte har en konto hos dem.
 - (b) den kompetente myndighed har adgang til de i stk. 1 omhandlede oplysninger, hvis offentlige myndigheder og administrationer ligger inde med disse oplysninger i registre m.v.
6. De i stk. 4 omhandlede oplysninger skal være fyldestgørende, relevante og ikke omfatte mere, end hvad der er nødvendigt for at kunne identificere sagsøgtets konto eller konti, og de skal være begrænset til
 - (a) sagsøgtets adresse
 - (b) den eller de banker, hvor sagsøgte har en eller flere konti
 - (c) sagsøgtets kontonummer eller -numre.

Artikel 18

Beløb i kontosikringskendelsen

1. Hvis kontosikringskendelsen udstedes på grundlag af en retsafgørelse, et retsforlig eller et officielt bekræftet dokument, der kan fuldbyrdes i den udstedende medlemsstat, skal sagsøger sættes i stand til at sikre det beløb, der er fastsat i kontosikringskendelsen, samt eventuelle renter og omkostninger, der er angivet heri.
2. I alle andre tilfælde skal sagsøger sættes i stand til at sikre fordringsbeløbet og eventuelle påløbne renter.

Artikel 19

Oplysninger om verserende anmodninger ved andre retter

1. Ved anmodning om en kontosikringskendelse oplyser sagsøger, om han har anmodet andre retter om en kontosikringskendelse eller en tilsvarende sikringsforanstaltning i henhold til national lovgivning over for samme sagsøgte med det formål at sikre samme krav.
2. Sagsøger underretter den ret, hvortil der er indgivet en anmodning om en kontosikringskendelse, om enhver anden kontosikringskendelse eller

sikringsforanstaltning i henhold til national lovgivning, der er truffet i overensstemmelse med den i stk. 1 omhandlede anmodning. Retten eller den udstedende myndighed kan i dette tilfælde undlade at udstede en yderligere kendelse, hvis den finder, at de allerede truffne foranstaltninger beskytter sagsøgers interesser tilstrækkeligt.

Artikel 20

Kommunikation og samarbejde mellem retter

1. I de tilfælde, hvor der til retterne i en medlemsstat indgives en anmodning om en kontosikringskendelse, og selve retssagen er anlagt ved retterne i en anden medlemsstat, kan de berørte retter samarbejde om at sikre en passende koordinering mellem selve retssagen og proceduren for opnåelse af kontosikringskendelsen.
2. Den ret, hvortil der er indgivet en anmodning om en kontosikringskendelse, kan indhente oplysninger fra den i stk. 1 nævnte anden ret om alle relevante forhold i sagen eller kræve, at sagsøger indhenter sådanne oplysninger, f.eks. om risikoen for, at sagsøgte skal sprede sine aktiver, eller om afslag fra den ret, der skal tage stilling til sagens realitet, på at træffe en lignende foranstaltning. Sådanne oplysninger kan indhentes direkte eller gennem kontaktpunkterne i det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område, der er oprettet ved beslutning 2001/470/EF²⁷.

Artikel 21

Udstedelse, virkning og varighed af kontosikringskendelsen

1. Hvis de i dette kapitel nævnte betingelser er opfyldt, udsteder retten eller den udstedende myndighed en kontosikringskendelse.
2. Hvis kendelsen skal fuldbyrdes i en anden medlemsstat, udstedes den på formularen i bilag II.
3. I de tilfælde, der nævnes i artikel 5, stk. 1, udsteder retten kontosikringskendelsen senest 7 kalenderdage efter anmodningens indgivelse.
4. Hvis en mundtlig høring skønnes at være nødvendig på grund af ekstraordinære omstændigheder, indkalder retten til en høring senest efter yderligere 7 kalenderdage og udsteder kendelsen senest 7 kalenderdage efter, at høringen har fundet sted.
5. I de tilfælde, der nævnes i artikel 5, stk. 2, udsteder den udstedende myndighed kontosikringskendelsen senest 3 kalenderdage efter anmodningens indgivelse.
6. Med forbehold af artikel 32 skal kontosikringskendelsen forhindre, at sagsøgte eller sagsøgtes kreditorer overfører, hæver eller fjerner det i kendelsen angivne beløb fra den eller de udpegede konti.
7. Kontosikringskendelsen forbliver i kraft

²⁷ EFT L 174 af 27.06.2001, s. 25.

- (a) indtil den tilsidesættes af en ret i henhold til artikel 34, 35, 36 eller 40, eller
- (b) hvis sagsøger i selve retssagen har opnået en retsafgørelse, et officielt bekræftet dokument eller et retsforlig, der kan fuldbyrdes i den udstedende medlemsstat, eller i de tilfælde, der nævnes i artikel 5, stk. 2, indtil kontosikringskendelsen erstattes af en fuldbyrdelsesforanstaltning med tilsvarende virkning i henhold til national lovgivning, forudsat at sagsøger i førstnævnte tilfælde har indledt fuldbyrdelsesproceduren inden 30 dage efter, at retsafgørelsen, det officielt bekræftede dokument eller retsforliget er blevet forkyndt eller er blevet eksigibelt, hvis dette sker senere.

Artikel 22

Prøvelse af afslag på at udstede en kontosikringskendelse

1. Sagsøger kan anlægge sag til prøvelse af rettens eller den udstedende myndigheds afslag på anmodning om en kontosikringskendelse ved den ret, hvis navn er meddelt Kommissionen i henhold til artikel 48.
2. Anmodning om prøvelse skal indgives inden 30 dage efter meddelselsen af den i stk. 1 nævnte afgørelse.

KAPITEL 3

EKSIGIBILITET OG FULDBYRDELSE AF KONTOSIKRINGSKENDELSEN

Artikel 23

Afskaffelse af eksigibilitetspåtegning

En kontosikringskendelse, der er udstedt i en medlemsstat i henhold til artikel 6, stk. 2, og artikel 14, stk. 1, anerkendes og kan fuldbyrdes i andre medlemsstater, uden at der kræves en afgørelse om eksigibilitet, og uden at der kan gøres indsigelse mod anerkendelsen.

Artikel 24

Kontosikringskendelsens forkyndelse for banken

1. Kontosikringskendelsen forkyndes for den eller de deri angivne banker i henhold til denne artikel.
2. Hvis kontosikringskendelsen er udstedt af en ret eller anden kompetent myndighed i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, foretages forkyndelsen for banken i henhold til lovgivningen i denne medlemsstat.
3. Hvis den ret, der har udstedt kontosikringskendelsen, er beliggende i en anden medlemsstat end fuldbyrdelsesmedlemsstaten, foretages forkyndelsen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007²⁸.

Med hensyn til fremsendelsen af kontosikringskendelsen finder følgende anvendelse:

²⁸ EUT L 324 af 10.12.2007 s. 79.

- (a) Den person eller myndighed, der er ansvarlig for forkyndelsen i den udstedende medlemsstat, fremsender kontosikringskendelsen direkte til den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesmedlemsstaten.
- (b) Følgende dokumenter fremsendes:
 - (i) en genpart af kontosikringskendelsen udstedt ved brug af formularen i bilag II, der opfylder de nødvendige betingelser med hensyn til godtgørelse af dokumentets ægthed
 - (ii) en translitteration eller en oversættelse af formularen i henhold til artikel 47, hvis det er nødvendigt
 - (iii) fremsendelsesformularen i bilag I i forordning (EF) nr. 1393/2007, om nødvendigt ledsaget af en translitteration eller en oversættelse af formularen i henhold til artikel 48
- (c) Den kompetente myndighed forkynder kontosikringskendelsen for den eller de deri angivne banker. Den kompetente myndighed tager alle de nødvendige skridt til at forkynde kendelsen senest 3 arbejdsdage efter modtagelsen.
- (d) Så snart kendelsen er blevet forkyndt for banken, udfærdiger den kompetente myndighed en forkyndelsesattest i henhold til artikel 10 i forordning (EF) nr. 1393/2007 og fremsender den til den person eller myndighed, der har anmodet om forkyndelse.

Artikel 25

Kontosikringskendelsens forkyndelse for sagsøgte

1. Kontosikringskendelsen og alle dokumenter, der med henblik på at opnå kendelsen er indgivet til retten eller den kompetente myndighed, forkyndes for sagsøgte uden unødigt forsinkelse, efter at der er foretaget forkyndelse for banken i henhold til artikel 24, og banken har udstedt erklæringen i henhold til artikel 27.
2. Hvis sagsøgte har bopæl i den udstedende medlemsstat, foretages forkyndelse i henhold til bestemmelserne i denne medlemsstats lovgivning.
3. Hvis sagsøgte har bopæli fuldbyrdelsesmedlemsstaten, foretager den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvortil kontosikringskendelsen er blevet fremsendt i henhold til artikel 24, stk. 3, forkyndelse af kendelsen og de ledsagende dokumenter for sagsøgte i henhold til forordning (EF) nr. 1393/2007.
4. Hvis sagsøgte har bopæl i en anden medlemsstat end den udstedende medlemsstat eller fuldbyrdelsesmedlemsstaten, fremsender den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, hvortil kontosikringskendelsen er blevet fremsendt i henhold til artikel 24, stk. 3, direkte kendelsen til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor sagsøgte har bopæl. Denne myndighed forkynder kendelsen for sagsøgte i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1393/2007.

Artikel 26
Gennemførelse af kontosikringskendelsen

1. En bank, der har fået forkyndt en kontosikringskendelse, gennemfører øjeblikkeligt kendelsen ved modtagelsen ved at sikre, at det heri angivne beløb ikke overføres, fjernes eller hæves fra den eller de konti, der er angivet i kendelsen, eller som banken har identificeret som tilhørende sagsøgte. Alle midler, der overstiger det i kontosikringskendelsen angivne beløb, skal stå til rådighed for sagsøgte.
2. Hvis kendelsen forkyndes uden for bankens åbningstider, gennemføres den så snart banken igen åbner.
3. Hvis midlerne på den konto, der i henhold til stk. 1 er angivet i kontosikringskendelsen, består af finansielle instrumenter, fastsættes deres værdi på grundlag af den relevante markedsrente, der gælder på gennemførelsesdagen.
4. Hvis midlerne på kontoen er i en anden valuta end den, som kontosikringskendelsen er udstedt i, omregner banken beløbet til den officielle valutakurs på gennemførelsesdagen.
5. Bankens ansvar for manglende opfyldelse af forpligtelserne i denne artikel reguleres af national lovgivning.

Artikel 27
Erklæring fra banken

1. Inden 3 arbejdsdage efter modtagelsen af kontosikringskendelsen underretter banken under anvendelse af formularen i bilag III den kompetente myndighed og sagsøgeren, om og i hvilket omfang midlerne på sagsøgtes konto er blevet sikret. Den kompetente myndighed fremsender efter senest 1 arbejdsdag erklæringen til den person eller myndighed, der har anmodet om forkyndelsen i henhold til artikel 24, stk. 3, litra a).
2. Hvis saldoen på kontoen er tilstrækkelig til at dække det i kontosikringskendelsen angivne beløb, offentliggør banken ikke saldoen på sagsøgtes konto.
3. Banken kan fremsende erklæringen gennem sikre elektroniske kommunikationsmidler.
4. Bankens ansvar for manglende opfyldelse af denne forpligtelse reguleres af national lovgivning.

Artikel 28
Sikring af flere konti

1. I det tilfælde, hvor kontosikringskendelsen omfatter flere konti, som sagsøgte har i en og samme bank, gennemfører banken kun kendelsen indtil det heri angivne beløb.
2. I det tilfælde, hvor der er udstedt en eller flere kontosikringskendelser eller tilsvarende sikringskendelser i henhold til national lovgivning, der omfatter flere

konti, som sagsøgte har i forskellige banker, enten i den samme eller i forskellige medlemsstater, har sagsøger pligt til at frigive alle deri angivne midler, som overstiger det i kontosikringskendelsen fastsatte beløb. Disse midler frigives inden 48 timer efter modtagelsen af den første bankerklæring i henhold til artikel 27, hvoraf det overskydende beløb fremgår. Midlerne frigives via den kompetente myndighed i den pågældende fuldbyrdelsesmedlemsstat.

Artikel 29

Sikring af fælles konti og forvaltningskonti

Konti, som sagsøgte ikke er ene om at have, og konti, der er oprettet af tredjemand på vegne af sagsøgte, samt konti, der er oprettet af sagsøgte på vegne af tredjemand, i henhold til bankens optegnelser, kan kun sikres i det omfang, de kan sikres i henhold til de bestemmelser i national lovgivning, som gælder for kontoen, og som skal meddeles Kommissionen i overensstemmelse med artikel 48.

Artikel 30

Udgifter for bankerne

1. En bank har kun ret til at opkræve betaling eller godtgørelse af udgifterne til gennemførelsen af kontosikringskendelsen eller en kendelse i henhold til artikel 17, stk. 4, litra a), hvis banken har ret til at opkræve en sådan betaling eller godtgørelse i forbindelse med kendelser med tilsvarende virkning, der udstedes i henhold til national lovgivning.
2. For gennemførelsen af kontosikringskendelsen eller en kendelse i henhold til artikel 7, stk. 4, litra a), kan der opkræves et fast gebyr, som den medlemsstat, hvor kontoen befinder sig, har fastsat på forhånd, og som overholder principperne om proportionalitet og ikke-forskelsbehandling.
3. Medlemsstaterne oplyser i henhold til artikel 48 Kommissionen om, hvorvidt bankerne har ret til at få dækket deres udgifter, og i bekræftende fald hvor stort dette gebyr kan være i henhold til stk. 2.

Artikel 31

Udgifter for den kompetente myndighed

Alle gebyrer, der opkræves af en kompetent myndighed i forbindelse med gennemførelsen af kontosikringskendelsen eller behandlingen af en anmodning om kontooplysninger som omhandlet i artikel 17, stk. 4, skal være ensartede faste gebyrer, som den pågældende medlemsstat har fastsat på forhånd, og som overholder principperne om proportionalitet og ikke-forskelsbehandling, og som meddeles Kommissionen i henhold til artikel 48.

Artikel 32

Beløb, der er undtaget fra tvangsfuldbyrdelse

1. Hvis lovgivningen i fuldbyrdelsesmedlemsstaten giver hjemmel hertil, skal beløb, der er nødvendige for, at sagsøgte kan sikre sin egen og sin husstands forsørgelse,

hvis sagsøgte er en fysisk person, eller beløb, der er nødvendige for, at en virksomhed kan fortsætte sin normale drift, hvis sagsøgte er en juridisk person, undtages fra fuldbyrdelsen af kendelsen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvilke bestemmelser i deres nationale lovgivning som finder anvendelse i disse situationer, herunder hvilke indestående beløb eller former for krav der er undtaget fra fuldbyrdelse.
3. I det omfang det i stk. 1 nævnte beløb kan fastslås, uden at sagsøgte skal fremlægge yderligere oplysninger, fastsætter den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesmedlemsstaten dette beløb ved modtagelsen af kontosikringskendelsen og meddeler banken, at dette beløb skal stå til rådighed for sagsøgte efter kendelsens gennemførelse.
4. Ved fastsættelsen af det i stk. 1 nævnte beløb anvender den kompetente myndighed lovgivningen i den medlemsstat, som den er udpeget af, selv om sagsøgte har bopæl i en anden medlemsstat.

Artikel 33

Rangordning mellem konkurrerende kreditorer

Kontosikringskendelsen har samme rang som et instrument med tilsvarende virkning i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor bankkontoen befinder sig. I henhold til artikel 48 underretter medlemsstaterne Kommissionen om de tilsvarende instrumenter og den rang, som disse instrumenter giver.

KAPITEL 4

RETSMIDLER MOD EN KONTOSIKRINGSKENDELSE

Artikel 34

Sagsøgtes retsmidler i den udstedende medlemsstat

1. Såfremt kontosikringskendelsen er udstedt i henhold til afdeling 1 i kapitel 2, kan sagsøgte anmode om
 - (a) prøvelse af kontosikringskendelsen med den begrundelse, at de i artikel 2, 6 og 7 fastsatte betingelser for udstedelse af kendelsen ikke er opfyldt
 - (b) prøvelse af kontosikringskendelsen med den begrundelse, at sagsøger ikke har indledt hovedsagen inden for den i artikel 13 nævnte tidsfrist
2. Med undtagelse af prøvelse i henhold til stk. 1, litra b), indgives anmodningen om prøvelse straks og senest 45 dage efter, at sagsøgte blev bekendt med kendelsens indhold og kunne reagere.
3. Anmodningen om prøvelse indgives til den ret, der har udstedt kendelsen. Anmodningen indgives under anvendelse af formularen i bilag IV og af enhver form for kommunikationsmiddel, også elektroniske midler.

4. Anmodningen forkyndes for sagsøger i henhold til de gældende regler om forkyndelse af dokumenter.
5. Såfremt prøvelse er berettiget af en af de grunde, der er nævnt i stk. 1, træffer retten senest 30 kalenderdage efter forkyndelsen af anmodningen for sagsøgte afgørelse om ophævelse eller ændring af kontosikringskendelsen.
6. Afgørelsen om at ophæve eller ændre kendelsen er umiddelbart eksigibel uanset anke i henhold til artikel 37, medmindre retten af hensyn til sagsøgers interesser beslutter, at dens afgørelse først bliver eksigibel, efter at den er blevet endelig.
7. Afgørelsen forkyndes omgående for den eller de berørte banker, som straks ved modtagelsen gennemfører afgørelsen ved helt eller delvis at frigive det sikrede beløb. Den forkyndes desuden omgående for sagsøgte i henhold til de gældende regler om forkyndelse af dokumenter.

Artikel 35

Sagsøgtes retsmidler i fuldbyrdelsesmedlemsstaten

1. Såfremt kontosikringskendelsen er udstedt i henhold til afdeling 1 eller 2 i kapitel 2, kan sagsøgte anmode om
 - (a) at fuldbyrdelsen af kendelsen begrænses med den begrundelse, at visse beløb på kontoen er undtaget fra tvangsfuldbyrdelse i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor kontoen befinder sig, og at den kompetente myndighed ikke har taget hensyn til disse beløb eller ikke har taget korrekt hensyn til dem i henhold til artikel 32
 - (b) at fuldbyrdelsen af kendelsen indstilles med den begrundelse, at
 - (i) der i fuldbyrdelsesmedlemsstaten er blevet afsagt en dom, der afviser det krav, hvis fuldbyrdelse sagsøgte søger at sikre ved hjælp af kendelsen eller
 - (ii) den sikrede bankkonto er undtaget fra tvangsfuldbyrdelse i henhold til gældende lov om immunitet mod tvangsfuldbyrdelse i den medlemsstat, hvor kontoen befinder sig.
2. Såfremt kendelsen er udstedt i henhold til afdeling 1 i kapitel 2, har sagsøgte ret til at anmode om, at kendelsen ophæves med den begrundelse, at sagsøger ikke har indledt hovedsagen inden for den i artikel 13 nævnte frist.
3. Såfremt kendelsen er udstedt i henhold til afdeling 2 i kapitel 2, kan sagsøgte anmode om
 - (i) at kendelsen ophæves med den begrundelse, at retsafgørelsen, retsforliget eller det officielt bekræftede dokument er blevet erklæret ugyldigt i den udstedende medlemsstat

- (ii) at fuldbyrdelsen af kendelsen suspenderes med den begrundelse, at eksigibiliteten af retsafgørelsen, retsforliget eller det officielt bekræftede dokument er blevet suspenderet i den udstedende medlemsstat.
4. Med undtagelse af prøvelse i henhold til stk. 2 indgives anmodningen om prøvelse straks og senest 45 dage efter, at sagsøgte blev bekendt med kendelsens indhold og kunne reagere.
 5. Anmodningen indgives til de retter, der er kompetente i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, og som meddeles af medlemsstaterne i henhold til artikel 48. Anmodningen indgives i papirform eller under anvendelse af ethvert andet kommunikationsmiddel, herunder elektroniske midler, under anvendelse af formularen i bilag IV.
 6. Anmodningen forkyndes for sagsøger i henhold til de gældende regler om forkyndelse af dokumenter.
 7. Såfremt anmodningen er begrundet, træffer retten senest 30 kalenderdage efter forkyndelsen af anmodningen for sagsøgte afgørelse om ophævelse eller ændring af kontosikringskendelsen.
 8. Afgørelsen om at ophæve eller ændre kendelsen er umiddelbart eksigibel uanset anke i henhold til artikel 37, medmindre retten af hensyn til sagsøgers interesser beslutter, at dens afgørelse først bliver eksigibel, efter at den er blevet endelig.

Artikel 36
Sagsøgtes retsmidler i bopælsmedlemsstaten

Hvis sagsøgte er forbruger, lønmodtager eller forsikringstager, kan han/hun i henhold til artikel 34 og 35 også indgive en anmodning om prøvelse til den ret, der er kompetent i den medlemsstat, hvor vedkommende har bopæl, og som meddeles Kommissionen i henhold til artikel 48.

Artikel 37
Klageret

Retten til at klage over en afgørelse, der er truffet i henhold til artikel 34, 35 eller 36, er underlagt national lovgivning.

Artikel 38
Ret til at stille alternativ sikkerhed

1. Den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesmedlemsstaten indstiller fuldbyrdelsen af kontosikringskendelsen, hvis sagsøgte over for den kompetente myndighed stiller sikkerhed for det i henhold til stk. 2 fastsatte beløb eller tilsvarende garanti, herunder en bankgaranti, som et alternativt middel til at beskytte sagsøgers rettigheder.
2. Størrelsen af det beløb, der skal stilles som sikkerhed for at indstille fuldbyrdelsen af kendelsen, angives i kontosikringskendelsen.

Artikel 39
Tredjemands rettigheder

En tredjemand har ret til at fremsætte indsigelser mod kontosikringskendelsen ved retterne i den udstedende medlemsstat eller fuldbyrdelsesmedlemsstaten, hvis kendelsen eller fuldbyrdelsen heraf krænker dennes rettigheder.

Artikel 40
Ændring eller tilbagekaldelse af kontosikringskendelsen

Uden at dette berører sagsøgtets rettigheder i henhold til artikel 34, 35 og 36, kan begge parter på et hvilket som helst tidspunkt anmode den udstedende ret om at ændre eller tilbagekalde kontosikringskendelsen med den begrundelse, at de omstændigheder, hvorunder kendelsen blev udstedt, har ændret sig i mellemtiden, f.eks. hvis der er afsagt dom i hovedsagen, hvorved det krav, der blev søgt fuldbyrdet ved hjælp af kendelsen, afvises, eller hvis sagsøgte har indfriet kravet.

KAPITEL 5
GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 41
Repræsentation af parterne

I henhold til denne forordning stilles der ikke krav om repræsentation ved en advokat eller en anden jurist under procedurerne for udstedelse af en kontosikringskendelse.

Artikel 42
Omkostninger for den tabende part

1. Den tabende part bærer sagsomkostningerne. Retten tilkender dog ikke den vindende part omkostninger, hvis disse er pådraget unødvendigt eller ikke står i et rimeligt forhold til kravets værdi.
2. Såfremt kontosikringskendelsen er udstedt i henhold til afdeling 1 i kapitel 2, tilkendes sagsomkostningerne af den ret, hvor selve retssagen er anlagt, eller af den ret, der har ophævet kendelsen i henhold til artikel 34, stk. 1, litra b), eller artikel 35, stk. 2.
3. Såfremt kendelsen er udstedt i henhold til afdeling 2 i kapitel 2, fastsættes omkostningerne af den ret, der er kompetent til at fuldbyrde den retsafgørelse, det officielt bekræftede dokument eller det retsforlig på grundlag af hvilket, kendelsen er blevet udstedt.

Artikel 43
Retsafgifter

1. Retsafgifterne for opnåelse af en kontosikringskendelse må ikke være højere end de afgifter, der er forbundet med opnåelsen af en tilsvarende foranstaltning i henhold til national lovgivning, ligesom de heller ikke må være uforholdsmæssigt høje i forhold til kravets størrelse eller afholde sagsøger fra at gøre brug af proceduren.
2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de gældende retsafgifter i henhold til artikel 49.

Artikel 44
Tidsfrister

Hvis det under ekstraordinære omstændigheder ikke er muligt for retten, den udstedende myndighed eller den kompetente myndighed at overholde de frister, der er fastsat i artikel 21, stk. 3 og 4, artikel 24, stk. 3, litra c), artikel 27, stk. 1, artikel 34, stk. 5 og 7, og artikel 35, stk. 8 tager retten eller myndigheden snarest muligt de skridt, der er nødvendige i medfør af nævnte bestemmelser. Retten eller myndigheden skal på anmodning af en af parterne begrunde de ekstraordinære omstændigheder.

Artikel 45
Forholdet til nationale retsplejeregler

Alle processuelle spørgsmål, som ikke specifikt er behandlet i denne forordning, afgøres efter national lov.

Artikel 46
Forholdet til andre retsakter

1. Med forbehold af artikel 24, 25 og 27 berører denne forordning ikke anvendelsen af forordning (EF) nr. 1393/2007.
2. Denne forordning berører ikke Rådets forordning (EF) nr. 44/2001²⁹.
3. Denne forordning berører ikke anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF.

Artikel 47
Krav til oversættelse og translitteration

1. Når der i henhold til denne forordning kræves en translitteration eller en oversættelse, skal denne translitteration eller oversættelse ske til det officielle sprog i den pågældende medlemsstat eller, når der er flere officielle sprog i den pågældende medlemsstat, til det eller et af de officielle sprog ved retterne på fuldbyrdesstedet i henhold til national ret i medlemsstaten.

²⁹ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

2. For så vidt angår de formularer, der er nævnt i artikel 8, stk. 1, artikel 15, stk. 1, artikel 21, stk. 2, litra b) (ii) og (iii) og litra d) i artikel 24, stk. 3, artikel 27, stk. 1, og artikel 34, stk. 3, samt alle andre dokumenter, som i henhold til artikel 8, stk. 2, artikel 34, 35 eller 36 skal fremlægges af parterne, kan translitteration eller oversættelse også ske til alle andre officielle EU-sprog, som den pågældende medlemsstat har meddelt, at den accepterer.
3. Oversættelser i henhold til denne forordning skal foretages af personer, der er kvalificeret til at oversætte i en af medlemsstaterne.

Artikel 48
Oplysninger fra medlemsstaterne

1. Senest den [...] [12 måneder efter forordningens ikrafttræden] meddeler medlemsstaterne Kommissionen følgende
 - (a) navnet på den myndighed, der har kompetence til at udstede en kontosikringskendelse i henhold til artikel 14, stk. 2
 - (b) de metoder, der efter national lovgivning anvendes til indhentelse af oplysninger i henhold til artikel 17, stk. 4
 - (c) navnet på den ret, hvortil en klage over en afgørelse om ikke at udstede en kontosikringskendelse skal indgives som omhandlet i artikel 22
 - (d) navnet på den myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde en kontosikringskendelse i henhold til kapitel 3
 - (e) i hvilket omfang fælles konti og forvaltningskonti kan sikres i henhold til national lovgivning som omhandlet i artikel 29
 - (f) de regler, der finder anvendelse på beløb, som i henhold til national lovgivning er undtaget fra tvangsfuldbyrdelse som omhandlet i artikel 32
 - (g) de faste gebyrer, der anvendes af bankerne og den kompetente myndighed som omhandlet i artikel 30 og 31
 - (h) den rang, som sikringsforanstaltninger, der svarer til en kontosikringsforanstaltning, har i henhold til national lovgivning som omhandlet i artikel 33
 - (i) de kompetente retter i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, hvortil en anmodning om prøvelse kan indgives i henhold til artikel 34, stk. 3, eller 36
 - (j) retsafgifter for udstedelse af en kontosikringskendelse som omhandlet i artikel 44
 - (k) de sprog, der accepteres i forbindelse med oversættelser af de dokumenter, der er omhandlet i artikel 47.

2. Medlemsstaterne meddeler uden unødigt forsinkelse Kommissionen eventuelle ændringer i de oplysninger, der er nævnt i stk. 1.
3. Kommissionen gør de oplysninger, som meddeles den i henhold til denne artikel, offentligt tilgængelige på enhver hensigtsmæssig måde, navnlig gennem det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område, der er oprettet ved beslutning 2001/470/EF.

Artikel 49
Ændring af bilagene

Kommissionen tillægges beføjelse til efter artikel 50 at vedtage delegerede retsakter vedrørende ændringer af bilagene.

Artikel 50
Delegerede retsakter

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. De delegerede beføjelser i artikel 50 tillægges Kommissionen i et ubestemt tidsrum fra denne forordnings ikrafttræden.
3. Den i artikel 50 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 50 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 51
Overvågning og revision

1. Senest den [5 år efter ikrafttrædelsen] forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen af denne forordning. Rapporten skal indeholde en vurdering af, hvordan proceduren fungerer, og hvordan kontosikringskendelser fuldbyrdes i medlemsstaterne.

2. Rapporten ledsages om nødvendigt af forslag med henblik på tilpasning af denne forordning.
3. Medlemsstaterne indsamler og forelægger Kommissionen oplysninger om:
 - (a) antallet af anmodninger om en kontosikringskendelse, antallet af tilfælde, hvor en sådan kendelse er blevet udstedt, og det beløb, for hvilket den enkelte kendelse er udstedt samt
 - (b) antallet af modtagne anmodninger om prøvelse i henhold til artikel 34, 35 og 36 og resultatet af disse procedurer.

KAPITEL 6

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 52 *Ikrafttrædelse*

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Den anvendes fra den [24 måneder efter ikrafttrædelsen] med undtagelse af artikel 48, som anvendes fra den [12 måneder efter ikrafttrædelsen].

Udfærdiget i [...], den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

EUROPÆISK KONTOSIKRINGSKENDELSE ANMODNINGSFORMULAR

(Artikel 8, stk. 1, og artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. XXX om indførelse af en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender med henblik på at lette grænseoverskridende gældsinddrivelse på det civil- og handelsretlige område)

Udfyldes af retten

Sag nr.:

Modtaget af retten den: ___/___/___

VIGTIGT:

LÆS VEJLEDNINGEN I BEGYNDELSEN AF HVERT AFSNIT – DEN ER EN HJÆLP TIL UDFYLDELSEN AF DENNE FORMULAR

Sprog

Denne formular skal udfyldes på det sprog, der anvendes af den ret, anmodningen indgives til. Formularen kan downloades fra internettet, på webstedet for Det Europæiske Civilretlige Atlas: http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_da.htm, hvor den findes på alle de officielle EU-sprog, så De kan udfylde den på det sprog, der kræves.

Bilag

Sammen med ansøgningen bør De indgive alle relevante bilag og enhver relevant dokumentation som f.eks. en kontrakt, fakturaer, korrespondance mellem parterne osv.

Når banken har efterkommet den europæiske kontosikringskendelse, vil sagsøgte få forkyndt en kopi af anmodningsformularen med bilag. Sagsøgte vil derefter kunne anmode om at få prøvet denne kendelse ved en domstol.

1. Ret

Her angives, hvilken ret De indgiver deres ansøgning til. En ikke-udtømmende liste over mulige kompetencegrunde findes i boks 5.

1.1. Rettens navn:

1.2. Adresse (vejnavn og nummer/ postboks):

1.3. By og postnummer:

1.4. Medlemsstat:

Østrig (AT) Belgien (BE) Bulgarien (BU) Cypern (CY) Tjekkiske Republik (CZ)
Tyskland (DE) Estland (EE) Grækenland (EL) Spanien (ES) Finland (FI) Frankrig (FR)
Ungarn (HU) Irland (IE) Italien (IT) Litauen (LT) Luxemburg (LU) Letland (LV)
Malta (MT) Nederlandene (NL) Polen (PL) Portugal (PT) Rumænien (RO)
Sverige (SE) Slovenien (SI) Slovakiet (SK) Det Forenede Kongerige (UK)

2. Sagsøger

Her oplyser De, hvem De og Deres eventuelle repræsentant er. Det bemærkes, at det ikke er obligatorisk at lade sig repræsentere af en advokat.

I nogle lande er det ikke tilstrækkeligt at opgive en postboksadresse, og De bør derfor angive en adresse med vejnavn og nummer samt postnummer. Ellers risikerer De, at kendelsen ikke bliver forkyndt.

"Andet" kan være andre identifikationsoplysninger, f.eks. Deres fødselsdato, personnummer eller registreringsnummer.

2.1. Fulde navn (efternavn og fornavn) eller navn på virksomheden/organisationen:2.2. Adresse (vejnavn og nummer/ postboks):2.3. By og postnummer:2.4. Land (hvis Deres land er en EU-medlemsstat, bedes den angivet med koden fra punkt 1):2.5. Telefonnummer³⁰:2.6. E-mail³¹2.7. Sagsøgers eventuelle repræsentant, med kontaktoplysninger * :2.8. Andet* :

3. Sagsøgte

Her oplyses, hvem sagsøgte er, og hvem sagsøgtes repræsentant er, hvis denne kendes. Det bemærkes, at det ikke er obligatorisk for sagsøgte at lade sig repræsentere af en advokat.

I nogle lande er det ikke tilstrækkeligt at opgive en postboksadresse, og De bør derfor angive en adresse med vejnavn og nummer samt postnummer. Ellers risikerer De, at kendelsen ikke bliver forkyndt.

Hvis De ikke er i stand til at give alle de oplysninger, der ikke er markeret som valgfrie(*), bedes De give yderligere oplysninger i boks 4.

3.1. Fulde navn (efternavn og fornavn (med eventuelle mellemnavne*)) eller navn på virksomheden/organisationen:3.2. Adresse (vejnavn og nummer/ postboks):3.3. By og postnummer:3.4. Land (er det en EU-medlemsstat, bedes den angivet med koden fra punkt 1):3.5. Telefonnummer* :3.6. E-mail* :3.7. Sagsøgtes eventuelle repræsentant, hvis denne kendes, med kontaktoplysninger* :

4. Oplysninger om sagsøgtes bankkonto

For at spare tid og penge er det vigtigt, at De giver så mange oplysninger som muligt om sagsøgtes bankkonto. Kan De ikke give flere oplysninger end dem, De giver under punkt 4.1., kan den kompetente myndighed i den kontoførende banks land prøve at indhente yderligere

³⁰ Valgfrit.

³¹ Valgfrit.

oplysninger fra bankerne eller offentlige registre. Men det vil tage tid, og De kommer måske til at betale for disse oplysninger.

Hvis De ønsker at få sikret mere end én konto, bedes De bruge flere ark.

<p>4.1. Medlemsstat, hvor kontoen befinder sig (angiv landekoden fra punkt 1)</p> <p>4.2. Bankens navn</p> <p>4.3. Bankens hovedsæde: Vejnavn og nummer/postboks, by og postnummer, land</p> <p>4.4. Kontonummer</p> <p>4.5. Bankens telefon-/faxnummer* :</p> <p>4.6. Andre oplysninger om kontoen* :</p> <p>Hvis De ikke er i stand til at give andre oplysninger om kontoen end det land, kontoen befinder sig i (4.1.), og heller ikke kender sagsøgtes fulde adresse (punkt 3.2. og 3.3. ovenfor), er det nødvendigt at give en af følgende yderligere oplysninger:</p> <p>4.7. Hvis sagsøgte er en fysisk person,</p> <p>4.7.1. Sagsøgtes fødselsdato:</p> <p>4.7.2. Sagsøgtes personnummer eller identitetsnummer:</p> <p>4.7.3. Sagsøgtes pasnummer:</p> <p>4.8. Hvis sagsøgte er en juridisk person, bedes De oplyse virksomhedens registreringsnummer:</p>
--

5. Kompetence

Har De allerede opnået en dom, et officielt bekræftet dokument eller et retsforlig mod sagsøgte?

Ja

Nej

Hvis ja, gå videre til punkt 6.

Hvis nej, bedes De give følgende oplysninger og derefter gå videre til punkt 7.

Deres anmodning skal indgives til den ret, der har kompetence til at behandle den. Kompetencen til at udstede en europæisk kontosikringskendelse ligger hos den ret, der i henhold til de respektive EU-retlige regler har kompetence til at behandle hovedsagen. Oplysninger om kompetenceregler kan findes i Det Europæiske Civilretlige Atlas på http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_da.htm. De kan også anmode om en europæisk kontosikringskendelse direkte i den medlemsstat, hvor kontoen befinder sig.

Nedenfor gives en ikke-udtømmende liste over mulige kompetencegrunde efter ovennævnte forordning.

Desuden henvises til http://ec.europa.eu/civiljustice/glossary/glossary_en.htm for en forklaring på nogle af de juridiske udtryk, der benyttes.

5. Af hvilken grund mener De, at denne ret har kompetence?

5.1. Sagsøgte hjemting

5.2. Kontraktens opfyldelsessted

5.3. Stedet, hvor den skadevoldende begivenhed fandt sted

5.4. Det af parterne valgte værneting

5.5. Det sted, hvor den bankkonto, der skal sikres, befinder sig

5.6. Anden grund (bedes angivet)

6. Eksisterende dom, retsforlig eller officielt bekræftet dokument

6.1. Navn på retten eller anden myndighed:

6.2. Domsafsigelsesdato:

6.3. Valuta:

Euro (EUR) Bulgariske lev (BGN) Tjekkiske koruna (CZK) Ungarske forint (HUF) Litauiske litas (LTL) Lettiske lats (LVL) Polske zloty (PLN) Pound Sterling (GBP) Rumænske leu (RON) Svenske kroner (SEK) Anden valuta (angiv ISO-kode):

6.4. Beløb, som sagsøgte skal betale sagsøger i henhold til dommen

6.4.1. Hovedstol:

6.4.2. Renter tilkendt ved dommen:

– Beløb: _____, eller

– ... %. Renten påløber fra ... (dd/mm/åååå) til ... (dd/mm/åååå).

Renter fra og med domsafsigelsen:

– ... %.

6.4.3. Har sagsøgte fået pålagt omkostninger?

Nej

Ja. Angiv omkostningernes art og kravets eller de afholdte omkostningers størrelse.

Retsafgifter: ...

Advokatsalærer:

Forkyndelsesomkostninger: ...

Andre omkostninger ...

6.5. Jeg bekræfter, at dommen, det officielt bekræftede dokument eller retsforliget endnu ikke er fuldbyrdet Ja

6.6. Kan dommen, det officielt bekræftede dokument eller retsforliget uden videre fuldbyrdes i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, eller er den/det erklæret eksigibelt dér?

Nej – gå videre til punkt 8.

Ja – vedlæg

den fuldbyrdelsesattest, retten eller den kompetente myndighed har udstedt i henhold til gældende EU-ret, eller

eksigibilitetserklæringen

og gå videre til punkt 9.

7. Kravets størrelse og begrundelse (skal ikke udfyldes, hvis De har udfyldt punkt 6)

Der vil kunne udstedes en europæisk kontosikringskendelse, hvis De på grundlag af relevante og rimeligt velunderbyggede omstændigheder over for retten kan sandsynliggøre, at De har et krav på sagsøgte på det beløb, for hvilket De anmoder om kendelsen.

7.1. Kravets hovedstol:

7.2. Renter:

7.2.1. Renter påløbet indtil anmodningstidspunktet:

7.2.2. ...%

7.3. Begrundelse for kravet mod sagsøgte:

7.4. Liste over beviser (skriftlige beviser vedlægges):

8. Begrundelse for, hvorfor det er nødvendigt at anmode om en europæisk kontosikringskendelse (skal ikke besvares, hvis De svarede 'ja' under punkt 6.5.):

Der kan kun udstedes en europæisk kontosikringskendelse, hvis De ud fra relevante omstændigheder kan sandsynliggøre, at det kan blive umuligt eller betydeligt vanskeligere at opnå fyldestgørelse for et eksisterende eller fremtidigt krav mod sagsøgte, især fordi der er risiko for, at sagsøgte hæver, opbruger eller flytter midlerne på den eller de bankkonti, der ønskes sikret.

8.1. Er der risiko for, at sagsøgte vil hæve, opbruge eller flytte midlerne på bankkontoen?

Hvis ja, bedes De give yderligere oplysninger herom:

8.2. Er der andre risici end de ovennævnte, bedes De oplyse herom:

8.3. Dokumentation (skriftlig dokumentation vedlægges):

9. Andre retter, som De har anmodet om sikringsforanstaltninger

De skal oplyse, om De har anmodet nogen anden ret om sikringsforanstaltninger mod den samme sagsøgte og angående samme krav, og De skal holde den ret, som De indgiver anmodningen om en europæisk kontosikringskendelse til, underrettet om enhver anden europæisk kontosikringskendelse eller foranstaltning iværksat i henhold til national ret.

9.1. Anmodninger om andre europæiske kontosikringskendelser

9.1.1. Rettens navn:

9.1.2. Rettens adresse

9.1.3. Anmodningens sagsnummer:

9.1.4. Er beløbet for kravet det samme, som denne anmodning omfatter?

Ja. Nej Hvis nej, oplyses om beløbet for den anden anmodning og beløbets valuta:

9.2. Anmodninger om nationale sikringsforanstaltninger

9.2.1. Rettens navn:

9.2.2. Rettens adresse

9.2.3. Sagsnummer:

9.1.4. Er beløbet for kravet det samme, som denne anmodning omfatter?

Ja. Nej. Hvis nej, oplyses om beløbet for den anden anmodning og beløbets valuta:

10. Dato og underskrift

Det er vigtigt, at De skriver Deres navn tydeligt og derefter underskriver og daterer anmodningen.

Jeg anmoder hermed retten om at udstede en europæisk kontosikringskendelse mod sagsøgte på grundlag af mit krav.

Jeg erklærer, at de ovenfor givne oplysninger efter min bedste overbevisning er sande, og at de er afgivet i god tro.

Sted:

Dato: ___ / ___ / _____

Navn og underskrift:

Liste over bilag til denne anmodning:

BILAG II

EUROPÆISK KONTOSIKRINGSKENDELSE

(Artikel 21 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. XXX om indførelse af en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender med henblik på at lette grænseoverskridende gældsinddrivelse på det civil- og handelsretlige område

1. Udstedende ret

1.1 Navn:

1.2 Adresse:

1.3 Vejnavn og nummer/ postboks:

1.4 By og postnummer:

1.5 Medlemsstat:

AT BE BU CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT LU
LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK

1.6 Tlf./fax/e-mail:

2. Sagsøger

2.1. Fulde navn (efternavn og fornavn)/ virksomhedens eller organisationens navn:

2.2. Adresse:

2.2.1. Vejnavn og nummer/ postboks:

2.2.2. By og postnummer:

2.2.3. Land (for EU-medlemsstater angives landekoden, jf. afsnit 1):

3. Sagsøgte

3.1. Fulde navn (efternavn og fornavn)/ virksomhedens eller organisationens navn:

3.2. Adresse:

3.2.1. Vejnavn og nummer/ postboks:

3.2.2. By og postnummer:

3.2.3. Land (for EU-medlemsstater angives landekoden, jf. afsnit 1):

4. Dato og referencenummer for den europæiske kontosikringskendelse

- 4.1. Dato
- 4.2. Kendelsens referencenummer

5. Bankkonti, der skal sikres

Retten har udstedt kendelse om, at indestående på følgende bankkonto tilhørende sagsøgte skal sikres op til det i punkt 6.5. angivne beløb:

- 5.1. Oplysninger om den første bankkonto, der skal sikres
 - 5.1.1. Medlemsstat, hvor kontoen befinder sig (angiv landekoden, jf. afsnit 1):
 - 5.1.2. Bankens navn og adresse:
 - 5.1.3. Kontonummer:
- 5.2. Oplysninger om den anden bankkonto, der skal sikres:
 - 5.2.1. Medlemsstat, hvor kontoen befinder sig:
 - 5.2.2. Bankens navn og adresse:
 - 5.2.3. Kontonummer:

(for yderligere konti benyttes særskilte ark)

Er der tale om sikring af mere end én bankkonto, har sagsøger pligt til at frigive ethvert sikret beløb, der overstiger det i punkt 6.5 angivne beløb (artikel 28, stk. 2).

NB: Hvis sagsøger ikke var i stand til at give andre oplysninger end oplysning om, i hvilken medlemsstat kontoen befinder sig, vil denne kendelse kun kunne efterkommes, hvis den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesmedlemsstaten kan tilvejebringe de nødvendige oplysninger.

6. Sikret beløb

- 6.1. Valuta
 - Euro (EUR) Bulgariske lev (BGN) Tjekkiske koruna (CZK) Estiske kroon (EEK) Ungarske forint (HUF) Litauiske litas (LTL) Lettiske lats (LVL) Polske zloty (PLN) Pound Sterling (GBP) Rumænske leu (RON) Svenske kroner (SEK) Anden valuta (med angivelse af ISO-kode):
- 6.2. Hovedstol:
- 6.3. Renter:
- 6.4. Omkostninger (tilkendt i dommen):
- 6.5. Sikret beløb i alt:

7. Sikkerhed

7.1. Skal sagsøger stille sikkerhed?

- Nej
- Ja, på

Valuta

Euro (EUR) Bulgariske lev (BGN) Tjekkiske koruna (CZK) Estiske kroon (EEK) Ungarske forint (HUF) Litauiske litas (LTL) Lettiske lats (LVL) Polske zloty (PLN) Pound Sterling (GBP) Rumænske leu (RON) Svenske kroner (SEK) Anden valuta (med angivelse af ISO-kode):

7.2 Fuldbydelse indstilles, hvis sagsøgte stiller sikkerhed på:

8. Omkostninger

8.1. Valuta

Euro (EUR) Bulgariske lev (BGN) Tjekkiske koruna (CZK) Estiske kroon (EEK) Ungarske forint (HUF) Litauiske litas (LTL) Lettiske lats (LVL) Polske zloty (PLN) Pound Sterling (GBP) Rumænske leu (RON) Svenske kroner (SEK) Anden valuta (med angivelse af ISO-kode):

8.2. Skal sagsøgte helt eller delvis afholde omkostningerne ved denne kendelse?

- Nej
- Ja. Angiv hvilke omkostninger og hvilket beløb (sagsøgers krav eller faktisk afholdte omkostninger).
 - Retsafgifter: ...
 - Advokatsalær:
 - Forkyndelsesomkostninger: ...
 - Andre omkostninger: ...

9. Kendelsens gyldighed

Denne kendelse bliver ugyldig, såfremt sagsøger ikke senest(dato) [30 dage efter kendelsens udstedelse] har anlagt sag i hovedsagen³²

Sted Dato

.....
Underskrift og/eller stempel

³² Gælder kun, hvis kendelsen udstedes forud for sagsanlæg i hovedsagen.

BILAG III

Erklæring fra banken

Oplysninger til den kompetente myndighed og sagsøger om midler sikret på grundlag af en europæisk kontosikringskendelse

(Artikel 27, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. XXX om indførelse af en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender med henblik på at lette grænseoverskridende gældsinddrivelse på det civil- og handelsretlige område

Disse oplysninger fremsendes til den kompetente myndighed og sagsøger på en sikker elektronisk måde eller med post.

1. USTEDENDE RET

1.1. Navn:

1.2. Adresse:

1.2.1. *Vejnavn og nummer/ postboks:*

1.2.2. *By og postnummer:*

1.2.3. *Medlemsstat*

AT BE BU CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT LU
LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK

2. Den udstedte europæiske kontosikringskendelse

2.1. Kendelsens referencenummer:

2.2. Samlet beløb, der skal sikres:

3. Sagsøger

3.1. Fulde navn (efternavn og fornavn)/ virksomhedens eller organisationens navn:

3.2. Adresse:

3.2.1. *Vejnavn og nummer/postboks:*

3.2.2. *By og postnummer:*

3.2.3. Land (for EU-medlemsstater angives landekoden, jf. afsnit 1):

3.3. E-mail:

- 4. Sagsøgte
 - 4.1. Fulde navn (efternavn og fornavn)/ virksomhedens eller organisationens navn:
 - 4.2. Adresse:
 - 4.2.1. Vejnavn og nummer/ postboks:
 - 4.2.2. By og postnummer:
 - 4.2.3. Land (for EU-medlemsstater angives landekoden, jf. afsnit 1):
- 5. Sikrede midler
 - 5.1. Bankens navn:
 - 5.2. Bankens adresse:
 - 5.3. Medlemsstat (med angivelse af landekoden, jf. afsnit 1)
 - 5.4. Bankens tlf./fax-nummer/e-mail:
 - 5.5. Sikret beløb:

Sted Dato

.....
Underskrift og/eller stempel

BILAG IV

ANMODNING OM PRØVELSE

(Artikel 34, 35 og 36 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. XXX om indførelse af en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender med henblik på at lette grænseoverskridende gældsinddrivelse på det civil- og handelsretlige område

VIGTIGT

Sprog

Denne formular skal udfyldes på det sprog, der anvendes af den ret, anmodningen indgives til. Formularen kan downloades fra Internettet, på webstedet for Det Europæiske Civilretlige Atlas: http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_da.htm, hvor den findes på alle de officielle EU-sprog, så De kan udfylde den på det sprog, der kræves.

1. ANMODNING INDGIVET AF

1.1. Fulde navn (efternavn og fornavn)/ virksomhedens eller organisationens navn

1.2. Adresse:

1.2.1. Vejnavn og nummer/ postboks:

1.2.2. By og postnummer:

1.2.3. Land (for EU-medlemsstater angives landekoden, jf. afsnit 2):

2. UDSTEDENDE RET (SOM UDSTEDTE DEN EUROPÆISKE KONTOSIKRINGSKENDELSE)

2.1. Navn:

2.2. Adresse:

2.2.1. Vejnavn og nummer/postboks:

2.2.2. By og postnummer:

2.2.3. Medlemsstat

AT BE BU CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT LU
LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK

3. DEN EUROPÆISKE KONTOSIKRINGSKENDELSE:

3.1. Udstedelsesdato og referencenummer:

3.2. Samlet sikringsbeløb:

4. FULDBYRDELSESMEDLEMSSTAT

Medlemsstat, hvor kendelsen er fuldbyrdet (angiv landekoden, jf. afsnit 2):

5. SAGSØGER

5.1. Fulde navn (efternavn og fornavn)/ virksomhedens eller organisationens navn

5.2. Adresse:

5.2.1. Vejnavn og nummer/postboks:

5.2.2. By og postnummer:

5.2.3. Land (for EU-medlemsstater angives landekoden, jf. afsnit 2):

Anmodning om prøvelse

I de fleste tilfælde skal anmodning om prøvelse af en europæisk kontosikringskendelse rettes til den ret, der udstedte kendelsen. Det er tilfældet, hvis De ønsker at rejse nogen af de indsigelser, der er anført i **Afsnit 6** nedenfor, især indsigelse mod kravets eksistens eller beløb eller mod risikoen for fjernelse af midlerne.

Ønsker De at rejse indsigelse mod fuldbyrdelsesproceduren, jf. **Afsnit 7** nedenfor, bl.a. med hensyn til beløb undtaget fra tvangsfuldbyrdelse, skal anmodningen rettes til retten i fuldbyrdelsesmedlemsstaten.

Hvis De er blevet sagsøgt i Deres egenskab af forbruger, lønmodtager eller forsikringstager, kan De rette anmodningen om prøvelse af kendelsen til den kompetente ret i den medlemsstat, hvor De har bopæl. I så fald bedes De afkrydse de indsigelser, De rejser, i Afsnit 6 og/eller Afsnit 7 samt sætte kryds i boksen i Afsnit 8.

6. ANMODNING OM PRØVELSE VED DEN UDSTEDENDE RET

N.B. Hvis den europæiske kontosikringskendelse blev udstedt på grundlag af en eksisterende dom, et retsforlig eller et officielt bekræftet dokument rettet mod Dem, har De kun ret til at rejse de indsigelser, der er anført i punkt 6.1.1, 6.1.2 og 6.2.

Jeg anmoder hermed om at få prøvet den europæiske kontosikringskendelse, fordi (*sæt kryds i den relevante boks*)

6.1. Betingelserne for udstedelse af en europæisk kontosikringskendelse ikke var opfyldt, da

6.1.1. forordningen ikke finder anvendelse på sagsøgers krav/dommen (artikel 2)

6.1.2. den udstedende ret ikke havde kompetence (artikel 6 eller artikel 14, stk. 1)

6.1.3. sagsøgers krav ikke er begrundet (artikel 7, stk. 1) – forklar hvorfor:

6.1.4. der ikke er nogen risiko for, at midlerne på bankkontoen vil blive flyttet, fjernet eller skjult (artikel 7, stk. 2) – forklar hvorfor:

6.2. 6.3. Sagsøger burde have skullet stille sikkerhed eller større sikkerhed end den af retten forlangte - forklar hvorfor

6.4 Sagsøger ikke har anlagt sag i hovedsagen inden 30 dage efter kendelsens udstedelse eller inden for den af den udstedende ret fastsatte kortere frist.

7. ANMODNING OM PRØVELSE I FULDBYRDELSESMEDLEMSSTATEN

N.B. Hvis den europæiske kontosikringskendelse blev udstedt på grundlag af en eksisterende dom, et retsforlig eller et officielt bekræftet dokument rettet mod Dem, kan De ikke rejse den indsigelse, der er anført i punkt 7.4.

Jeg anmoder hermed om at få prøvet den europæiske kontosikringskendelse, fordi (*sæt kryds i den relevante boks*)

7.1. Den europæiske kontosikringskendelse er blevet fuldbyrdet i strid med fuldbyrdesmedlemsstatens lovgivning, da:

7.1.1. sagsøgte har ret til friholdelse af et vist beløb, og dette beløb eller en del af det er blevet sikret

7.1.2. der ikke kan foretages tvangsfuldbyrdelse i sagsøgtes konto i henhold til lovgivningen om immunitet mod tvangsfuldbyrdelse

7.2. Den europæiske kendelse skal ophæves, da der i fuldbyrdesmedlemsstaten er afsagt en dom, der afviser sagsøgers krav.

7.3. Den europæiske kendelse skal ophæves, da retsforliget eller det officielt bekræftede dokument er erklæret ugyldigt i den udstedende medlemsstat.

7.4. Sagsøger ikke har anlagt sag i hovedsagen inden 30 dage efter kendelsens udstedelse eller inden for den af den udstedende ret fastsatte kortere frist.

7.5. Den europæiske kendelse skal stilles i bero, da dommens, retsforligets eller det officielt bekræftede dokumentes eksigibilitet er sat i bero i den udstedende medlemsstat.

8. ANMODNING OM PRØVELSE I SAGSØGTES BOPÆLSMEDLEMSSTAT

Den europæiske kontosikringskendelse er udstedt mod mig i min egenskab af

forbruger

lønmodtager

forsikringstager.

Sted: ...

Dato (dd/mm/åå):

Navn på anmodningens indgiver eller bemyndigede repræsentant

Jeg erklærer, at de ovenfor givne oplysninger efter min bedste overbevisning er sande, og at de er afgivet i god tro.

Underskrift: